

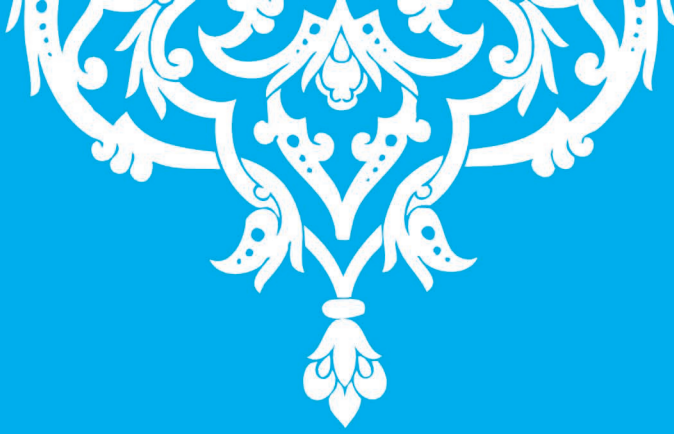

حجعت

را به تریش ناسیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مطالب این کتاب؛ برگرفته‌ی
بخشی از زحمات بسیار
یکی از عرفای بزرگ شیعه
است که برای شناخت بهتر
امیرالمومنین علیه السلام و رجعت
بیان شده است ان شاءالله
قدردان حقایق ارزشمندی
که در اختیارمان قرار گرفته
باشیم .

قال امير المؤمنين علي عليه السلام:
وانظر إلى ما قال، ولا تنظر إلى من قال

(غررالحكم / ح ٥٠٤٨)

امير المؤمنين علي عليه السلام

می فرماید:

نگاه کن به آن چه

گفته می شود،

نگاه نکن که

چه کسی

می گوید.

به جای مقدمه

هر کس می‌خواهد این کتاب را بخواند باید محبت دنیا نداشته باشد چون محبت دنیا مشغولش می‌کند و شیطان فرییش می‌دهد و موفق به خواندن آن نمی‌شود، کمی از کتاب را می‌خواند و کنار می‌گذارد. این کتاب به امرائمه اطهار علیهم‌السلام نوشته شده است و حجت بر مردم تمام است. هزاران کتاب نوشتند و مردم را گمراه کردند.

این، کتاب نیست، دفتر است. این، نجات و هدایت بشر است.

دفتر عالم برهم می‌خورد

دفترِ الله پا بر جا بود

دفترِ الله، حرف علی بن ابیطالب علیه‌السلام است.

اجعت

اگر بند بند مرا جدا کنند، کسی را نه تأیید می‌کنم و نه تکذیب! ولایت باید مطلق باشد. شما باید تمام حوادث دنیا را خنثی کنید اما به قدری دنیا حوادث دارد که این ممکن غیر ممکن است. بعد از رسول الله ﷺ هفتاد هزار نفر خنثی نکردند، پنج نفر خنثی کردند. اگر بخواهید از امتحان دنیا سر بلند بیرون بیاید، باید هیچ کسی به غیر از خدا و ائمه طاهرين (علیهم السلام) و بعد متقی را نبینید. چون خدا در تمام این خلقت ائمه طاهرين (علیهم السلام) را تأیید کرده و آن‌ها متقی را تأیید کرده‌اند.

متقی مانند چشمه‌ای است که آب زندگانی از او می‌جوشد و مردم استفاده می‌کنند اما در آخرالزمان جلوی او را می‌گیرند و می‌گویند حرف نزن! الان عالم در مقابل متقی خفقان است. خلق بیشترشان منتظر مرگ متقی هستند. اما امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: هر کسی او را نخواهد، دروغ می‌گوید که ما را می‌خواهد. خدا هم می‌فرماید اگر به او توهین کنید، خانه مرا خراب کرده‌اید. خدا در تمام این عالم یک خانه دارد و آن را فدای متقی می‌کند. حالا در آخرالزمان یکی می‌گوید او صوفی است، دیگری می‌گوید این علی‌اللهی است، آن‌جا نروید! اصلاً خجالت نمی‌کشند، حیا نمی‌کنند، آیا از امیرالمؤمنین (علیه السلام) شرم نمی‌کنید که می‌گویید این علی‌اللهی است و با توست؟! تو که می‌گویی او علی‌اللهی است، با علی (علیه السلام) بدی! متقی نمی‌گوید علی (علیه السلام) خداست، می‌گوید علی (علیه السلام) کفو احد است یعنی احدی مثلش نیست. تو خوشتر می‌آید که بگوید امیرالمؤمنین (علیه السلام) مثل توست؟! تو جنایت‌کاری! حالا از متقی می‌خواهی که تأییدت کند؟ در همین خیال بمان! متقی به کسی کاری ندارد و به شما هم می‌گوید صراط مستقیم

رجعت

را بروید و دنبال خلق نروید. باید یک پرچم امر دستتان باشد و آن را پیاده کنید، خودتان و خلق و هوا و هوستان را پیاده نکنید و فقط امر را اجرا کنید.

آن قدر درباره امیرالمؤمنین علیه السلام تبلیغ بد کردند که وقتی حضرت در مسجد ضربت خورد، گفتند علی که نماز نمی خواند برای چه به مسجد رفته است؟ حالا وقتی که این همه توهین به امیرالمؤمنین علیه السلام کردند، خدا یک دفعه به تمام خلقت اطلاعیه نازل کرد و فرمود: به عزت و جلالم سوگند اگر کسی مطابق تمام انس و جن مرا عبادت کند و علی بن ابیطالب علیه السلام را به «الیوم اکملت لکم دینکم» قبول نداشته باشد، به رو در جهنم می اندازمش!

تمام بدبختی ما این است که تبلیغ خلق را قبول داریم و عمل می کنیم. خجالت بکش، حیا کن، شرم کن که بگویی من انسانم، حیوان از تو بهتر می فهمد! وقتی امیرالمؤمنین علیه السلام با لشکرش از کویری عبور می کرد پرنده ای آمد و روی زانویش نشست، حضرت فرمود: در این کویری که نه آب است و نه آبادانی، چه طور این قدر شاد و خرم هستید؟ گفت: علی جان! وقتی گرسنه مان می شود، لعنت به دشمنان تو می کنیم و هر وقت تشنه مان می شود درود بر تو و آل تو می فرستیم. این است که این قدر شاداب هستیم. آیا این حیوان است یا آن مردم؟ وقتی که آدم این ها را می بیند در ماورا خجالت زده می شود و سرش را از خجالتی که امیرالمؤمنین علی علیه السلام یعسوب الدین، امام المبین، حجت خدا را نمی شناسد زیر می اندازد.

این که پیامبر صلی الله علیه و آله می فرماید هرکس در آخرالزمان دینش را حفظ کند با من و در درجه من است، دین ولایت است! کمتر کسی

اجعت

می تواند ولایت را حفظ کند. آن موقع هفتاد هزار نفر طرفداری از آن دو نفر کردند و فقط پنج نفر ولایت را حفظ کردند. شما خیال می کنید که شیعه اید. مردم بعد از رسول الله ﷺ دینشان را دادند و اسلام گرفتند، علی بن ابیطالب ع را گذاشتند و دنبال خلق رفتند، خدا هم گفت مرتد و کافرند! شما هم ولایتتان را داده اید و اسلام گرفته اید، امام زمان ع را فراموش کرده و دنبال خلق رفته اید، حالا می گوید اگر با دین از دنیا بروید ملائکه آسمان تعجب می کنند. آن ها امیرالمؤمنین ع را دیدند و رفتند، ما هم امام زمان ع هست و دنبال خلق می رویم! اگر امام زمان ع غایب است از نظر مردم گناه کار غایب است، پس چرا متقی، امام زمان ع را می بیند؟! به تمام آیات قرآن متقی از امام زمان ع سوال می کند و امام زمان ع هم دستور به امر، به او می دهد. پس هر کس بگوید امام زمان ع غایب است، نفهمیده است!

وقتی سلمان از پیامبر ﷺ پرسید که اگر ما آن زمان را درک کردیم چه باید بکنیم؟ حضرت فرمود: یا سلمان! انجام واجبات، ترک محرّمات، انتظارالفرج داشته باش و به خیر و شرّ مردم شرکت نکن، برو کنار! تا حتی اگر به روی کسی که از ولایت جداست بخندید، مثل او هستید. این است که همه گرفتاریم!

این که پیامبر ﷺ می گوید با من و در درجه من هستی یعنی قبولی امیرالمؤمنین علی ع درجه است. من علی بن ابیطالب ع را قبول دارم و دست از او بر نداشتم، شما هم بیاید دست از علی ع برندارید تا در درجه من باشید. از کجا این حرف پیامبر ﷺ ثابت می شود؟ آن موقعی که خدای تبارک و تعالی فرمود: اگر امیرالمؤمنین ع را معرفی نکنی هیچ کاری نکرده ای!

اجعت

پیامبر ﷺ بیست و سه سال عبادت کرده، ریا که نکرده، عبادتش به جا بوده است اما وحی خدا این بود که مافوق تمامی عبادت‌ها، معرفی امیرالمؤمنین علیه السلام است! یا محمد! اگر این کار را نکنی رسالت را ابلاغ نکرده‌ای! پس اصل، امیرالمؤمنین علیه السلام است. امیرالمؤمنین علیه السلام کفواً احد است. حالا آن‌ها پشت به معرفی علی علیه السلام کردند و ما اعتنایی به معرفی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الکریم نمی‌کنیم که بی دین از دنیا می‌رویم.

مگر شناسایی امیرالمؤمنین علیه السلام شوخی است؟! شناسایی علی علیه السلام یعنی شناسایی خدا و قرآن! اهل تسنن، در ظاهر خدا و قرآن دارند اما چون شناخت امیرالمؤمنین علیه السلام را ندارند، می‌گویند کافر و مرتدند. پیامبر ﷺ فرمود: یا سلمان! اگر همه خلقت رفتند یک طرف، تو برو طرف علی علیه السلام! توجه کنید این فرمایش پیامبر ﷺ نه فقط دنیا، بلکه تمام خلقت را در بر می‌گیرد. تو باید آگاهی خلقتی داشته باشی یعنی بدانی خدا هجده هزار هزاران کرات دارد، بدانی خدا آسمان و عرش و فرش دارد، بدانی خدا قیامت و برزخ و بهشت دارد. حالا اگر همه این‌ها یک طرف رفتند، تو طرف علی بروی. آیا این طور هستی یا نه؟ آیا در این فکرها رفته‌اید یا نه؟ ما هنوز رشد نکرده‌ایم و حرف ولایت در دهانمان است، نه حقیقت ولایت درونمان باشد.

آن‌چه که خلقت است محتاج ولایت است. باید به همه خلقت ولایت دمیده شود. اصلاً خدا امری و حرفی در خلقت به غیر از ولایت ندارد که به کسی بدهد. ولایت اعظم از تمام خلقت است. به تمام آیات قرآن! تمام خلقت را با دیدی که به من داده‌اند می‌بینم، صد و بیست و چهار هزار پیامبر که به جای خود، اگر خدا هزاران

رجعت

هزار خلقت ایجاد کند، تمام محتاج ولایتند. حالا امیرالمؤمنین علی علیه السلام را شناختی؟! حالا این عظمت تمام خلقت، خواستش رجعت است. منافقان نگذاشتند که خواست علی علیه السلام که هدایت کل خلقت است واقع شود؛ اما در رجعت می شود. در این دنیا فقط در رجعت است که امیرالمؤمنین علیه السلام تا حدی افشا می شود. معلوم نیست که خدا چه قدر روز دارد. در تمام روزهای خدا، روزی از روز رجعت بهتر نیست.

به تمام آیات قرآن، اغلب این مردم نه به قیامت اعتقاد دارند و نه به رجعت! رجعت را نه به شما گفته اند و نه شما فهمیده اید. باید خیلی توجه کنید. من از اول عمرم پای منبرها بوده ام، در این دایره قم نشنیده ام کسی حرف رجعت را بزند. اگر شنیده اید به من بگویید تا انعام بدهم. چرا نمی گویند؟ خودشان مبتلا هستند. رجعت دّمده شده است. در حالی که رجعت بیدار کن بشر است، هوشیار کن بشر است، عقیده واقعی بشر است، هدایت بشر است، هشدار دهنده بشر است. شما باید خودتان را برای رجعت مهیا کنید. الرجعة دین! دین اعتقاد به رجعت است. اگر شما اعتقاد به رجعت داشته باشید این کارها را نمی کنید. عزیزان من! اگر رجعت را فهمیدید، فهمیدگی شما به تمام کائنات خدا سرایت می کند.

رجعت گیج کننده بشر است. آن چه که در خلقت است مقصدش رجعت است چون مقصد تمام خلقت ولایت است و مقصد ولایت رجعت است. اصلاً به غیر از رجعت مقصدی در تمام خلقت نیست. چه کسی می تواند حرف رجعت را بزند؟! ولایت باید امر کند تا حرف رجعت را بزنی. اگر ولایت امر کند، آن وقت کلام به کلامش را یادت می دهد. اما تو می خواهی از خودت بگویی و خودت را

رجعت

افشا کنی. کجا حرف رجعت را زده‌ای؟ بگو قسمتی را گفته‌ام. بشر همان‌طور که خودش را در مقابل ولایت نادان می‌داند، باید در مقابل رجعت هم نادان بداند. ما هنوز نفهمیده‌ایم که رجعت یعنی چه!!

تمامی سوادها و فهم‌ها از اول آدم ابوالبشر تا آخر، علم تمام خلقت و کائنات در برابر اصل ولایت قطره است. هیچ قدرتی توان ولایت را ندارد چون ولایت مختص به خداست. ما این قدر می‌فهمیم که اگر ولایت نداشته باشیم اهل آتشیم یا از روایت و حدیث صحیح می‌فهمیم که عبادت در مقابل ولایت کوچک است. آن هم به قدری گفته شده که طبق مغز ماست و ما به بهشت برویم. این یک اتصالی است که به ما گفته‌اند، واقعیت را نمی‌گویند و گرنه ما انفجار می‌کنیم. حالا در مورد رجعت هم همین‌طور است هر کس صحبتی کرده و در آخر هم رجوع به مفاتیح و یا حدیث می‌کند و از حدیث می‌خواهد رجعت را بفهمد. ما باید از رجعت هم توحید را بفهمیم، هم ولایت را، هم قرآن را و هم حدیث را!!

تو که نمی‌دانی و حرف رجعت را می‌زنی، مردم را به چیزی مشغول می‌کنی که نباید به آن قانع شوند! ما نمی‌توانیم رجعت را بگوییم. من هم قطره‌ای از اقیانوس را می‌گویم. از اول انبیاء باید نگاه کنی تا حرف رجعت را بزنی. حرف رجعت زدن یک چیز مهمی است. رجعت یعنی حقیقت، رجعت یعنی حقیقت قرآن، رجعت یعنی ولایت، یعنی حقیقت ولایت، یعنی خواست ولایت. رجعت یعنی تفکر، رجعت یعنی خواست خدا، رجعت یعنی خواست زهرا علیها السلام، خواست قرآن، خواست توحید. رجعت یعنی خواست

رجعت

شیعه، یعنی در هم شکستن کفار، یعنی صفا دهنده قلب زهرا علیها السلام، رجعت یعنی دل خوش کن زهرا علیها السلام، یعنی حاصل زحمت های پیامبر صلی الله علیه و آله، یعنی حاصل زحمت های امیرالمؤمنین علیه السلام. اگر رجعت نبود کار دنیا لغو بود از اول خلقتش!

رجعت را هم خدا، هم ولایت، هم اشیا، هم تمام ملائکه حمایت می کنند. صدها هزار ملک از آسمان می آیند. رجعت یعنی دمیدن روح به تمام ممکنات. در رجعت یک روحی از طرف امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف به آن چه که اشیاست دمیده می شود. در و دیوار حرف می زنند، دیوار می گوید ای مؤمن، یک منافق پشت من پنهان شده است. آن موقع می فهمید که من می گویم جای خلوتی وجود ندارد یعنی چه! تا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف نیاید، بیشتر حرف های مرا به دینم - که دین محمد و آل محمد علیهم السلام است - نمی فهمید. همان طور که دیوار کعبه شکافته شد، آن موقع دیوار به زبان می آید و تمام اشیا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را حمایت می کنند.

دنیا امام حسین علیه السلام را دعوت می کند. حضرت زهرا علیها السلام را دعوت می کند، تویی که پهلویت را شکستند بیا! الان حمایتت می کنیم. حسین جان! بیا! دنیا ائمه علیهم السلام را دعوت می کند. آن زمان، این جا بهشت می شود! این جا و آن جا یکی می شود. به تمام آیات قرآن! بهشت و فردوس را صلح کردم به یک نگاه زهرا علیها السلام! گفتم:

پشت پا بر عالم امکان زدم دست بر دامن زهرا زدم

رجعت خصوصی است. تو نسخه حضرت زهرا علیها السلام می شوی و او تو را می پذیرد. این ها را باید بفهمی و از بهشت بگذری و در حضور دوازده امام، چهارده معصوم علیهم السلام بیایی. این جا بهشت می شود، به آن جا متصل می شود. اما شما از تلویزیون و ویدیو و

رجعت

ماهواره نمی‌توانید بگذرید، می‌خواهید از بهشت بگذرید؟! این‌ها حرف است که می‌زنید. الان به من بگویید چه کسی مبتلا به این فساد نیست؟! امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الْقَرِيفَ دارد گریه می‌کند و می‌گوید یا جدا اشک چشمم تمام شود خون گریه می‌کنم. حالا تو ای مسلمان! پای تلویزیون کیف می‌کنی و می‌خندی؟ تو با آن‌هایی، تو را به امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الْقَرِيفَ چه؟ مارک ولایت به خودت زده‌ای! حالا سزایت این است که بی‌دین از دنیا بروی! تو می‌خواهی در رجعت بیایی و یاور امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الْقَرِيفَ باشی؟!!

سُم اسب امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الْقَرِيفَ که روی زمین می‌آید، دمیده می‌شود به تمام خلقت! آن‌ها که از بهشت گذشته‌اند ندا می‌دهند: آقا جان! ما آمدیم. اصلاً بهشت بی‌علی و زهرا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ زشت است. کسانی که انفاق داشته‌اند و به فکر فقرا بوده‌اند نسخه این‌ها هستند. خوش به حالشان که در رجعت هم می‌آیند. بیایید دوست آن‌ها شویم چون دوست متصل به آن‌هاست.

من هم قسمتی از رجعت را می‌گوییم. رجعت یعنی افتخار تمام ملائکه، یعنی افتخار آسمان‌ها، افتخار عرش خدا، افتخار بهشت و فردوس. رجعت یعنی قلدرها را ریشه‌کن کردن، قلدرها را رسوا کردن، قلدرها را به زمین زدن، رجعت یعنی ریشه‌کن کردن کفار و منافقین. رجعت آن‌چه که در تمام زمان‌ها ظلم و جنایت شده است را فاش می‌کند. امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الْقَرِيفَ می‌فرماید: منم آدم، منم نوح، منم پیامبر آخرالزمان. نگذاشتند امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ به مقصدش که هدایت خلقت بود برسد. مگر رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ را گذاشتند؟ هفتاد هزار نفر طرف آن دو نفر رفتند، تمام آن‌ها منافق به رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رجعت

بودند. امام صادق علیه السلام سوگند می خورد این دو نفر ذره ای ایمان به خدا و رسول نداشتند. رجعت یعنی فاش کردن منافقان. آن موقع مردم به حقیقت می رسند. آن موقع می آید خواست خدا حکومت می کند. رجعت یعنی عدالت.

از زمانی که خدا به رسول الله صلی الله علیه و آله گفت بَلِّغْ! بلند شو و تبلیغ کن، مردم تبلیغ را نپذیرفتند و طرف اسلام رفتند، چهار یا پنج نفر طرف ولایت آمدند. الان هم در دنیا حکومت اسلام برقرار است اما در رجعت تمام حکومت های خیالی سرنگون می شود و تمام دنیا یک حکومت می شود، آن هم حکومتِ «الله» است، نه حکومت اسلام! حکومت الله، حکومت ولایت است. حکومتِ الله، امر کرده علی بن ابیطالب علیه السلام باشد، امر کرده امام حسین علیه السلام باشد، امام حسین علیه السلام را که شهید کردند. امر کرده که ائمه علیهم السلام باشند، اما مردم فرمان نبردند. در هر زمانی که این ها آمدند به غیر از ظلم و جنایت چیز دیگری ندیدند. امام صادق علیه السلام می گوید اگر رسول الله صلی الله علیه و آله برعکس سفارش کرده بود، اذیتی نبود که مردم در حق ما اهل بیت نکرده باشند. مگر حضرت زهرا و امیرالمؤمنین علیهما السلام نبودند؟ مگر امام رضا و جواد الائمه علیهم السلام نبودند؟ چه قدر در حق این ها ظلم و جنایت شد؟ حکومتِ غصب، جنایت کن است، چون در امر ولایت نیست.

همان طور که اسلام باید در امر ولایت باشد، حکومت هم باید در امر ولایت باشد. به امیرالمؤمنین علیه السلام گفتند چرا در مقابل این ها ایستادگی نکردید؟ فرمود: مردم مرا نمی خواستند اما در رجعت دیگر این طور نیست. در زمان رجعت حکومت ها و رمی افتد، یعنی «من» دیگر حکومت نمی کند. چندین وقت این ها حکومت غصبی

رجعت

درست کردند. انگلیس، آمریکا، کانادا... این حکومت‌ها حکومت خلقند، حکومت امر نیستند. همه این حرف‌ها القا و افشای خداست. کسانی که این کتاب را می‌خوانند باید قدردانی کنند و بفهمند که خودشان کدام طرف هستند، برانگیخته خلقند یا برانگیخته امر؟ بیشتر مردم برانگیخته خلقند.

وقتی امام‌زمان عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى وَرُوحَةُ الْمُقَرَّبِينَ تشریف می‌آورد پیروز می‌شود. چرا امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ با تمام قدرتش پیروز نشد؟ چرا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با تمام امرش پیروز نشد؟ چرا ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نشدند؟ چون مردم نمی‌خواستند و نپذیرفتند. اما در رجعت خدا دیگر به مردم کاری ندارد و حکم خود را جاری می‌کند! تمام ممالک ضعیف می‌شوند، امام‌زمان عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى وَرُوحَةُ الْمُقَرَّبِينَ قوی است. چرا؟ به امر خدا دیگر توپ و تانک از کار می‌افتد. اتم و باروت کار نمی‌کند و فقط شمشیر می‌شود. هزاران ملک با شمشیر از آسمان نازل می‌شوند. چرا در زمان ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دیگر نازل نشدند؟ چون که حکم رجعت به دست امام‌زمان عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى وَرُوحَةُ الْمُقَرَّبِينَ است. این است که امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ قسم می‌خورد و می‌گوید من هم منتظر حجة بن الحسن عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى وَرُوحَةُ الْمُقَرَّبِينَ هستم.

کل خلقت نظرشان به رجعت است. چون رجعت شفا دهنده کل خلقت است. شفا دهنده قرآن است. چرا؟ همه به مقصد خودشان می‌رسند. الان به کفش یارو کفشک بگویی، کافرت می‌کند و تو را می‌کشد؛ اما در رجعت به پیشانی‌اش مهر می‌زند منافق و امام‌زمان عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى وَرُوحَةُ الْمُقَرَّبِينَ گردنشان را می‌زند.

امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ قسم می‌خورد که مهرزننده علی بن ابیطالب عَلَيْهِ السَّلَامُ یعسوب الدین، امام المبین، امر خدا، حجت خدا و مقصد خداست. مهر مؤمن یا منافق می‌زند. خود ولایت، ولایت را کمک می‌کند و

اجعت

بی ولایتی را در آن زمان افشا می کند. امام ایده تو را در پیشانی ات می آورد. این است که قیامت صغری است.

چرا امیرالمؤمنین علی عَلَيْهِ السَّلَام مهر می زند؟ چون اگر امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرُجَةَ الشَّرِيفِ به کسی بگوید تو منافقی، مردم قبول نمی کنند و به او بر می گردند. روایت است که به امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرُجَةَ الشَّرِيفِ هم ایراد می کنند و می گویند چرا بچه ها را می کشی؟ موسی هم به خضر همین اعتراض را کرد و گفت چرا این بچه را کشتی؟! پس این مردم هم می خواهند امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرُجَةَ الشَّرِيفِ را مجرم کنند!

این که امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام می فرماید: با همه پیامبران در خفا آمده ام و با پیامبر آخرالزمان آشکارا آمدم، امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرُجَةَ الشَّرِيفِ هم احتیاج به علی عَلَيْهِ السَّلَام دارد. در همه جا امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام کارساز است. او باید با امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرُجَةَ الشَّرِيفِ هم بیاید. با صد و بیست و چهار هزار پیامبر آمده، در هر کجا که آن ها گیر می افتادند مشکل گشایشان علی عَلَيْهِ السَّلَام بود. مگر موسی را به فرعون مسلط نکرد؟ مشکل ابراهیم را حل کرد و به آتش گفت: سرد و سلامت باش. علی بن ابیطالب عَلَيْهِ السَّلَام با تمام پیامبران آمده، در این جا هم می آید مهر می زند مؤمن، منافق و تمام مردم روی زمین ضعیف قرار می گیرند. چه کسانی مهر منافق می خورند؟ آن هایی که مُصِرِّتند و توبه ندارند. مُصِرِعی کسی که دائم می خواهد به ظلم کمک کند. کسانی که آن دو نفر را قبول دارند جنایتی که کرده اند را هم قبول دارند و به اعمال آن ها راضی هستند. روایت هم داریم که خدا مصر را نمی آمرزد. آن وقت امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فُرُجَةَ الشَّرِيفِ گردنشان را می زند. نه فقط خودش بلکه یاورانش هم می زنند. چون که آن ها دیگر حق و باطل و آن مهرها را می بینند.

رجعت

در هر زمانی، در هر خلقتی، در هر شوکتی، در هر انبیایی، در هر رُسلی، در قرآن مجید، عدالت باید مراعات شود. در زمان رجعت، عدالت آن است که گردن منافقان را بزند. هیچ قدرتی در تمام جهان نمی‌تواند جلوی امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ را بگیرد، او پیش می‌رود. بقیه ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ یک چنین حکمی را نداشتند. مالک همراه امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌جنگید، تعداد کسانی که مالک کشته بود با تعداد کسانی که حضرت کشته بود برابری می‌کرد، امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: اگر کسی هفت پشتش شیعه می‌شد او را نمی‌زد. آن موقع که امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ می‌آید دیگر شیعه به وجود نمی‌آید، یعنی در صُلب مردم دیگر شیعه نیست. باید امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ تمام این دنیا را مسخرو پاک‌سازی کند، آن وقت از نسل مردم شیعه به وجود می‌آید.

به تمام آیات قرآن! اغلب مردم اعتقاد به رجعت ندارند. اگر به رجعت اعتقاد داشته باشند این قدر بی بند و بار نیستند و به فکر رجعت هستند. یک دفعه وجود مبارک امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ در این دنیا ظاهر می‌شود و ندا سر می‌دهد: جاء الحق وزهق الباطل. خوش به حال آن کسی که گرفتار نباشد و فوراً لبیک بگوید: ای حبيب خدا! ای عزیز ما! آمدی؟!

امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ می‌آید یک خلقتی را به وجود می‌آورد. ندای امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ به تمام این خلقت می‌رسد و تمام ممکنات می‌گویند: لبیک یابن رسول الله! لبیک ای حقیقت خدا! لبیک ای وعده خدا! تمام خلقت آمادگی دارند و لبیک می‌گویند. کسانی که این کتاب را می‌خوانند باید به این حرف‌ها یقین

رجعت

داشته باشند، یعنی پی خلق و من و لهو و لعب نروند تا فردا که آقا حجة ابن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشریف وعده خدا تشریف می آورند جوابگو باشند تا در مقابل امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف سرافراز بشوند وگرنه سرافکنده هستند. چون که رضایت تمام خلقت رجعت است. رضایت زهرای عزیز علیها السلام ناموس دهر، ناموس خدا، رجعت است. خواست امیرالمؤمنین علیه السلام و خواست امام صادق علیه السلام رجعت است، چون که وقتی از امام صادق علیه السلام سؤال می شود می گوید من هم انتظار رجعت را می کشم. تمام ائمه علیهم السلام انتظار رجعت را می کشند. رجعت شوخی نیست، رجعت خلقت است یعنی رجعت خواست خلقت است. همه انتظار رجعت را می کشند مگر بشری که گنه کار است! او بدبخت و بیچاره است. این است که به پیشانی اش مهر می خورد: منافق! منافق کسی است که اعتقاد به رجعت ندارد! وقتی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می آید گردنش را می زند، چه زن باشد و چه مرد. زنانی که لاابالی هستند دنبال تجدد می روند و امر خدا و پیامبر صلی الله علیه و آله را اطاعت نمی کنند، مهر منافق می خورند؛ مگر آن هایی که پایشان را جای پای حضرت زهرا علیها السلام بگذارند، اما این ممکن غیر ممکن است چون هوا و هوس و تجدد نمی گذارد.

این که می گوید انتظار الفرج افضل العبادة یعنی همیشه در فکر امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف باش. یک دفعه می بینی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف آمد و هیچ کاری برای رجعت نکرده ای. چه قدر آدم سرافراز می شود که جزء غاصبین نیست، جزء بدعت گذاران نیست، جزء ظلم کنندگان نیست، جزء تعدی کنندگان نیست، جزء عدالت است، جزء سخاوت است، جزء شجاعت است. چه قدر آدم سرافراز است؟

رجعت

ببین شما که درس می‌خوانید، اگر رفوزه بشوید چه قدر ناراحتید؟ این رفوزگی دنیاست و جبران دارد اما رفوزه آخرتی جبران ندارد. کسی رفوزه آخرتی است که از ولایت و امر ائمه طاهرين عليهم السلام جداست و پیرو خلق است. به همه با سوادها ابلاغ می‌کنم که آیا فکر کرده‌اید که ما رفوزه ولایت نباشیم تا دستمان از بهشت و فردوس و جنات کوتاه نباشد؟ آیا غصه خورده‌اید بین شما و زهرای عزیز و ائمه اطهار عليهم السلام جدایی نیفتاده باشد؟ امام صادق عليه السلام هم می‌فرماید دوستان ما عضو ما هستند اگر گناه کنند جدا می‌شوند. گناه پیروی خلق است.

شیعه وصل به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف است. امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف هم وصل به خداست. اما بقیه مردم وصل به خلقند و خلق هم وابسته به شهوت است. انتظار الفرج افضل العبادة، یعنی باید انتظار چنین روزی را بکشیم که حتی یک کافر هم روی زمین نباشد و همه بگویند لا اله الا الله، محمدرسول الله، علی ولی الله، امام زمان حجة الله و آن روز رجعت است! امروز مردم آزادند که به هر کس بگویند خدا، به هر کس بگویند پیامبر، به هر کس بگویند اولوالامر اما امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف این آزادی را از آن‌ها می‌گیرد و یک دین واحد می‌شود. خدا می‌داند چه خبر می‌شود! یک قدری طول می‌کشد تا همه دنیا اصلاح شود.

رجعت پیروزی تمام این دنیاست. تمام جنگ‌ها محدود بوده است و یک عده‌ای را می‌زدند، جنگ صفین، جنگ جمل... اما رجعت جهانگیر است، امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف تمام جهان را می‌گیرد. حکمران تمام این دنیا یک نفر می‌شود، آن هم امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف

اجعت

است. تمام حکمران‌ها از بین می‌روند، آن وقت «من» نابود می‌شود. الان او می‌گوید «من»، انگلیس می‌گوید «من»، آمریکا می‌گوید «من»، همه می‌گویند: ما درست می‌گوییم! اما آن درستی خیالی است، درستی تأییدی فقط حکومت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف است. آن وقت تمام این دنیا می‌شود عدالت! امام صادق علیه السلام می‌فرماید: اگر تشت طلایی بر سر وجه‌ترین دختر دنیا باشد و از مغرب عالم به مشرق و از مشرق به مغرب برود، هیچ کس نه نگاه به خودش و نه به تشتش می‌کند! به تمام آیات قرآن متقی همین طور است، به هیچ چیزی کار ندارد، فقط دلش می‌خواهد مردم را هدایت کند. خدا برای هر چیزی در دنیا حجت می‌گذارد.

به دینم الان تمام دنیا ضلالت شده است. کجا عدالت است؟ به من بگویید! عدالت کجاست؟ چه کسی امن و امان است؟ کجا یک فرزند انسان در امان است؟ همه در ظلم و ستمند. الان چه قدر خیانت می‌شود؟ آن قدر خیانت زیاد است که نمی‌شود گفت! انگار صبح که می‌شود این مردم به جای پرچم توحید و عدالت، پرچم خیانت دستشان است. الان کدام مملکت عدالت‌گر است؟ به اصطلاح خاک پاک ایران از تمام ممالک بهتر است یعنی اگر شیعه در دنیا باشد در ایران پیدا می‌شود. اما در عین حال چه طور شده است؟ چه قدر خیانت می‌شود؟ چه قدر جنایت می‌شود؟ سرتاسر ایران جنایت می‌شود.

وقتی در پناه اسلام از پای یک بچه یهودی خلخال کشیدند، امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: کمرم لطمه خورد و چند وقت نمازهای نافله‌اش را نشسته می‌خواند. (بیا بید در پناه ولایت تا اگر خدشه‌ای

رجعت

به شما خورد، امیرالمؤمنین علیه السلام از شما حمایت کند. تازه او در پناه اسلام بود، بیاید در پناه ولایت! ولایت افضل به اسلام است. تمام ائمه علیهم السلام از خود پیامبر صلی الله علیه و آله تا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الکریم مقصدشان عدالت بود و از ظلم و جنایت خوششان نمی‌آمد. حالا عدالت خدا در رجعت جامه عمل می‌پوشد.

اگر رجعت نشود، کفار و منافقین خواهند گفت وعده‌ها دروغ بوده است. یک چرا هم در بعضی هست و می‌گویند چرا در حق امام حسین علیه السلام این طور شد؟ چرا در دنیا این همه ظلم و جنایت شد؟ مگر خدا نگفته من در کمین‌گاه ظالمم؟ در آن موقع است که می‌بینند عدالت برپا می‌شود. امام صادق علیه السلام قسم می‌خورد: اگر یک روز از عالم باقی باشد امام زمان عجل الله تعالی فرجه الکریم می‌آید؛ یعنی رجعت واقع خواهد شد. این کار تمام حاکمیت‌های غاصب از زمان آدم ابوالبشر و بعد از رسول الله صلی الله علیه و آله را نابود می‌کند. جاء الحق و زهق الباطل! یعنی دنیا همه‌اش می‌شود توحید، همه‌اش می‌شود عدالت، همه‌اش می‌شود صداقت!

رجعت یعنی حقیقت دین، یعنی حقیقت ولایت. رجعت یعنی حقیقت. حقیقت مساوی عدالت است. رجعت یعنی حکومت خدا! در زمان صد و بیست و چهار هزار پیامبر تا حتی حکومت رسول الله صلی الله علیه و آله عدالت اجرا نشد، حدی می‌شد. مگر اغلب اصحاب بعد از رسول الله صلی الله علیه و آله مرتد و کافر نشدند؟ اما رجعت حکومت خداست و عدالت سرتاسر این دنیا را می‌گیرد.

رجعت باز هم از این حرف‌ها بالاتر است. رجعت یعنی شکر خدا، تمام ائمه علیهم السلام خدا را شکر می‌کردند اما این شکر به غیر از آن

رجعت

است، شکر می‌کنند که بداء حاصل نشد و رجعت آمد و دوستان ما به واقعیتشان رسیدند. رجعت یعنی شکر ولایت. خدایا شکر! وعده‌ای که به ما دادی محقق شد و تمام دنیا بهشت شد.

رجعت یعنی خواست خدا، رجعت یعنی خواست زهرا علیها السلام، یعنی خواست امام حسین علیه السلام، یعنی خواست قرآن، خواست توحید، خواست آن چه دوستِ امیرالمؤمنین علیه السلام زیر این آسمان آمده و از دنیا رفته است. آیا توجه فرمودید رجعت یعنی چه؟! رجعت یعنی اتصال به عرش خدا، اتصال به آسمان‌ها. در رجعت مؤمن دیگر زمان ندارد یعنی زمان در اختیار اوست و به هر کجا که بخواهد می‌رود. همان طور که زمان در اختیار امام است، آن‌ها عطا می‌کنند و زمان در اختیار مؤمن قرار می‌گیرد.

رجعت یعنی خدمت دوازده امام علیهم السلام و زهرا علیها السلام بودن. اگر تو در بهشت باشی، خدمت یکی دو تا از ائمه علیهم السلام هستی، تازه حضوراً نمی‌توانی در مقام آن‌ها بروی! روایت است که در بهشت امام حسین علیه السلام را دعوت می‌کنی و خدمت همان امام هستی اما در رجعت حضور دوازده امام، چهارده معصوم علیهم السلام هستی. پس رجعت از بهشت و فردوس بالاتر است. بی‌خود نیست که گفته‌ام یا امام زمان می‌خواهم بیایم، اگر هفتاد حوریه به من بدهند می‌گویم می‌خواهم در رجعت باشم، این‌ها مزاحم من هستند!

اگر رجعت را بخواهید دوازده امام و چهارده معصوم علیهم السلام را خواسته‌اید. بیایید رجعت خواه شوید که چه وقت می‌شود ما خدمت ائمه علیهم السلام برسیم. شخصی خدمت امام صادق علیه السلام آمد و طلب بهشت کرد، حضرت فرمود: تو الان در بهشت هستی. خدمت

رجعت

یک امام بودن بهشت است، پس خدمت دوازده امام، چهارده معصوم علیهم السلام بودن چیست؟ در رجعت خدمت امر خدا و مقصد خدایی.

پس کوشش کنید و از امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف بخواهید که آقا جان! ما دوست داریم حضور شما باشیم اما کی می شود که بیایی و رجعت راهبری کنی تا ما خدمت همه تان باشیم!؟ کی می شود بیایی و احقاق حق از بنی امیه و دشمنان مادرت زهرا علیها السلام کنی؟

به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف قسم که به تمام این خلقت می آرزو، وقتی خدمت حضرت رسیدم دو چیز از ایشان خواستم، یکی این که آقا جان! اگر بودم که بوم و گرنه مرا زنده کن تا پای رکابت بیایم و از دشمنان مادرت زهرا علیها السلام احقاق حق کنم. الان هم القا و افشا به من بده تا امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا علیها السلام را افشا کنم. شیعه باید دائم در این فکرها باشد نه در فکر دیگری و گرنه ممکن است که دوست باشد اما شیعه نیست. شیعه باید همیشه جان در کف باشد!

در رجعت است که شیعه می گوید: آسوده خاطرم که در دامن توام، دامن نبینم که در دامنش روم. آن موقع این حرف مستقر و مستجاب می شود. دامن به غیر دامن تو بی محتوا بود، دامن توست که اتصال به ماورا بود. تمام دامن ها والله بی محتواست، فقط دامن امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف و بعد یاورانش! خوش به حال آن ها که یاور امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف هستند.

اگر می خواهید عزیز امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف باشید و او شما را بپذیرد باید بکر باشید و گناه نکنید. یاور امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف بکر است و

رجعت

شیطان به او تصرف نکرده است. گناه و نزول و بدچشمی به آدم تصرف می‌کند. اگر امر را اطاعت کنید اعظم ولایت را دارید چون همان طور که خدا امرش است، ولایت امرش است. شما باید از هر عیبی منزّه باشید، آن وقت یاور امام زمانید.

رجعت یعنی روح! در رجعت مردم به خدا و به ولایت متصل می‌شوند. چرا؟ دیگر کسی نیست که ولایت را قبول نکند. در آن زمان دیگر فهم شخص کار نمی‌کند، فهم ولایی کار می‌کند چون همه به ولایت و به امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف متصلند. یعنی در رجعت مردم به بلوغ می‌رسند و از تکلیف رد شده‌اند و خیانت و گناه نمی‌کنند. به تکلیف رسیدن مهم نیست، بلوغ مهم است. کسی که ولایتش کامل است و صد درصد به ولایت یقین دارد، گناه نمی‌کند. چنین شخصی الان در رجعت است.

مؤمن واقعی خودش رجعت است. چرا؟ اصلاً از جوانی خیال خیانت هم نکرده‌ام. در رجعت خیانت تمام می‌شود. اگر درون بشر خیانت نباشد وصل به رجعت است. اگر بخواهی می‌شود که بشوی وگرنه این حرف در دنیا زده نمی‌شد اما زحمت دارد، گذشت می‌خواهد، یقین می‌خواهد. مگر سلمان «منا اهل البيت» نشد؟! مگر شاه عبدالعظیم حسنی به جایی نرسیده که زیارتش مطابق زیارت امام حسین عجل الله تعالی فرجه الشريف است؟ پس شدنی است، «انّ اکرمکم عند الله اتقیکم».

شبی خواب دیدم که شخصی به دکانم آمد و گفت که امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف ظهور کرده است، گفتم کجا؟ گفت: فلان جا. (الآن آن زمین کارخانه‌ای به نام ریسباف شده است.) فوراً تیشه‌ای برداشتم و پابرهنه دویدم. یادم است که وقتی از سر کوچه مان رد

رجعت

می‌شدم نگاه به داخل کوچه نکردم که مبادا پدرم صدایم بزند. دویدم و خدمت حضرت رسیدم و خیلی مورد عنایت ایشان قرار گرفتم. حضرت دو تا منشی داشت، به یکی از آن‌ها گفت برو به بازاری‌ها بگو بیایند اما آن‌ها نیامدند، از روی کوه‌ها به روی حضرت توپ و تانک سوار کرده بودند. (وقتی زمان شاه توپ به خیابان‌ها آوردند، من قبلاً در این جا دیده بودم.) گفتم آقا جان! ما اسلحه نداریم. گفت: فلانی! این‌ها عمل نمی‌کند. حضرت یک نگاه به آسمان کرد و از آسمان شمشیر به زمین ریخت. من یکی از آن‌ها را برداشتم و مواظب حضرت بودم. آقا یک صوت حجاز خواند و از در و دیوار و آسمان صدای ایشان می‌آمد که انسان را مدهوش می‌کرد. صوت ایشان که تمام شد آن‌ها پشت توپ و تانک رفتند و هر کاری کردند، عمل نکرد. آن وقت از روی کوه‌ها پایین آمدند و تسلیم شدند. من همین‌طور دور آقا می‌گشتم و مواظب حضرت بودم. به دینم همه‌اش می‌گفتم خدایا! کشته شوم تا حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَام یک لبخند به من بزند، هیچ چیز دیگری نمی‌خواهم.

خدا هشدار آمدن امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ التَّكْرِيفَ را داده اما هنوز مستقر نشده است. امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام قسم جلاله می‌خورد و می‌گوید اگر یک روز از دنیا باقی باشد امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ التَّكْرِيفَ می‌آید. رسول اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می‌فرماید: پسر مهدی عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ التَّكْرِيفَ وقتی می‌آید که زنان شبیه مردان و مردان شبیه زنان شوند، امانت برود، خیانت زیاد شود، مردم گیر به حلال و حرام ندهند، تمام مملکت را نزول و ربا فرا گیرد، فسق و فجور رواج پیدا کند، کاشفات العاریات، زنان پوشیده‌اند اما برهنه‌اند... من تا توانسته‌ام به تمام ممالک اعلام کرده‌ام که اگر کسی ثابت

رجعت

کند از علائم ظهور چیزی باقی مانده ، من صد هزار تومان انعام می‌دهم، همه‌اش شده است، فقط معطل یک ندای آسمانی است که ثلث مردم از دنیا بروند، بعد از آن دجال و سید حسنی می‌آیند و هشت ماه طول می‌کشد که امام‌زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الشَّرِيفَ تشریف بیاورد. پس فقط علائم حتمی مانده است. حالا تو نمیری، چه قدر ترسیده‌ای که ظهور نزدیک است! تو دست از کارهایت برنداشته‌ای!! عزیزان من! چه خبر است؟ کجایی؟ شما هنوز گرفتار دنیا بید. بیاید پایتان را از دنیا باز کنید تا به دامن آن‌ها پرش کنید. همان طور که می‌خواهید در دنیا تخصص بگیرید باید یک تخصص ولایت هم بگیرید. قبولی تخصص ولایت، رجعت است.

رجعت یعنی خواست بهشت. آن‌هایی که به بهشت رفته‌اند و در فکر رجعت بوده‌اند، به خواستشان نرسیدند. خواست شیعه این است که ولایت افشا شود. من اگر بمیرم با عقده این‌که هنوز رجعت نیامده است می‌میرم. اگر در فردوس باشم ناراحتم، به تمام آیات قرآن! راست می‌گویم. چرا؟ دلم می‌خواهد رجعت بشود، به خدا گفتم اگر مرا جایی قرار دهند و آب‌های هفت طبق آسمان را روی من بریزند باز هم برای مصیبت حضرت زهرا عَلِیْهَا السَّلَام و امام حسین عَلِیْهِمَا السَّلَام می‌سوزم تا زمانی که احقاق حق از دشمنان آن‌ها بشود! نشده است که من با عقده از دنیا رفته‌ام. بهشت که من را تأمین نمی‌کند، احقاق حق این‌ها مرا تأمین می‌کند! باید همه‌تان این‌طور شوید. اگر این‌طور نباشید مثل حیوانی هستید که یونجه و جو به او داده‌اند و قانع شده است. ما باید قانع نشویم و انتظار رجعت را بکشیم. آن دو نفر یا بنی امیه و بنی عباس چه

رجعت

کردند؟ این همه جوان را گمراه کردند. ما می‌سوزیم! کی می‌شود آن حقیقت اسلام و قرآن و توحید یعنی امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی‌ووجه‌التسریف بیاید؟ انتظار الفرَج یعنی این! نه این‌که بیاید گاه و جوی ما را درست کند. انتظار الفرَج یعنی انتظار رجعت، اگر این‌طور نباشید والله، بالله، تالله، نفهمیده‌اید.

ما باید آرزویمان این باشد که با ولایت سنخه شویم و در رجعت شرکت کنیم. نماز که می‌خوانید بگویید خدایا! همان‌طور که تو می‌خواهی، امیرالمؤمنین عاشق‌الله می‌خواهد، تمام خلقت می‌خواهند، ما هم رجعت را بخواهیم. خدایا! اگر بودیم که بودیم و اگر نبودیم به جز محبت رجعت، هیچ محبت دیگری در قلبمان نباشد. بهشت هم گولمان نزند، ما رجعت را بخواهیم! ما را به مقصد خودت و پیامبر صلی‌الله‌وآله‌وآلهم‌وسلم و امیرالمؤمنین عاشق‌الله که رجعت است استوار کن. بار من افتاده است و بار من بارگن

ای ربِّ جلیل، به حق امیرالمؤمنین امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی‌ووجه‌التسریف اراده خداست، اگر بگوید بشود می‌شود. حالا از او چه می‌خواهید؟ هر چه بخواهی تمام می‌شود اما انتظار الفرَج تمام شدنی نیست. چه چیزی غیر از ظهور ولی‌الله‌الاعظم امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی‌ووجه‌التسریف حجت خدا، مقصد و ذخیره خدا می‌تواند تمام ممکنات را خوشحال کند؟! مگر من نمی‌توانستم که از او دنیا بخواهم؟! وقتی خدمت حضرت رسیدم، گفتم: آقا جان! یک خواهش از شما دارم، دلم می‌خواهد یاور شما باشم، هیچ چیز دیگری نمی‌خواهم، حضرت قبول فرمودند و اشاره کردند صلوات بفرست. شیعه وقتی هم که خدمت امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی‌ووجه‌التسریف می‌رسد انتظار الفرَج می‌خواهد، کجا می‌روید؟ چه کار می‌کنید؟ بیایید این

اجعت

طرفِ خط!

کسانی که از دنیا می‌روند و در بستر به فکر رجعتند، در رجعت برمی‌گردند و در رکاب حضرت شهید می‌شوند. برای هر مؤمنی یک قتل و یک مرگ مقدر است. شهدای کربلا هم در رجعت برمی‌گردند و تتمه عمرشان را می‌کنند. روایت است امام حسین علیه السلام در رجعت آن قدر عمر می‌کند که ابروانش سفید شده و روی چشم مبارکش می‌ریزد. رجعت مرگ ندارد، آن مرگ دست خودت است.

هر مؤمنی از دنیا می‌رود با دل پر غصه می‌میرد که چرا احقاق حق از امام حسین علیه السلام نشده است! عظمت این مصیبت با گوشت و خون شیعه مخلوط است و او می‌سوزد. حضرت زینب علیها السلام گفت: برادر جان! هرگز غم تو از دل خواهر نمی‌رود. مگر ممکن است غم مادرش زهرا علیها السلام از دل دوستانش برود؟ مگر ممکن است محبت امیرالمؤمنین و امام حسین علیه السلام از دل ما برود؟ اگر مرا به رضوان و فردوس هم ببرند، این غصه از دلم بیرون نمی‌رود مگر در رجعت! تولی و تبری یعنی بغض دشمنان اهل بیت علیهم السلام و حب حضرت زهرا و امام حسین علیه السلام در دل مؤمن است. اگر بشر این طور نباشد مؤمن نیست و اسلام دارد، اسلام پی بهشت است که بدود در آخورگاه! والله بهشت بی علی علیه السلام زشت است. اصل و اساس بهشت ولایت است. ما بهشت را می‌خواهیم اما رجعت را بیشتر می‌خواهیم. چون بهشت هم مقصدش رجعت است.

درباره ائمه علیهم السلام یک محبت داریم و یک مقصد! ما در رجعت به مقصدمان می‌رسیم و دیگر چیزی بالاتر از آن نیست که بخواهیم به آن برسیم. الان زمین با آسمان فرق دارد، آن زمان فرق ندارد. همان طور که در آسمان گناه نیست در زمان رجعت هم روی زمین

رجعت

گناه نمی‌شود. در عالم جایی از عرش بالاتر نیست اما آن زمان عرش خدا در زمین پیاده می‌شود، تمام ائمه علیهم‌السلام جمعند و مؤمن در عرش شرکت می‌کند. در رجعت، هم در حضور امام هستند و هم در امر امام! حضور امام خوب است اما مقصد یقین به امام است. خلق نگذاشت که در این دنیا مقصد خدا عملی شود اما در رجعت این کار خواهد شد. آن زمان عدالت خدا اجرا می‌شود. تمام این نباتاتی که از زمان آدم ابوالبشر خلق شده‌اند، مقصدشان رجعت است. چرا؟ خدا می‌گوید: «كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ اَعْمَلُوا صَالِحاً» تمام این‌ها را خلق کرده‌ام، بخورید و عمل صالح کنید. عمل صالح عمل به ولایت است! این است که در قیامت جلوی کفار را می‌گیرند و می‌گویند تو که «اشهد انّ علیاً ولیّ الله» نمی‌گفتی چرا مرا خوردی؟ کسی که نکوید نکبت دارد.

خدا به آسمان گفته باران ببار، به هوا می‌گوید باش مسمومیت را ببر، افعی‌ها زهر جوّ هوا را می‌کشند که تو سالم باشی، فلک گردش می‌کند و ستاره‌های آسمان می‌درخشند که تو راحت باشی، به دریا می‌گوید آرام باش چون اگر انفجار کند چیزی باقی نمی‌ماند. ماهی‌ها مال شماست، میوه‌های درختان برای شما به وجود می‌آیند، کوه‌ها ذخیره‌های شما، زمین آرام و مسخر شماست. تمام عالم فدای شماست اما انسان باشیم. عالم فدای شیعه است. دیدن مؤمن یعنی این! من این را می‌بینم اما شما نمی‌بینید و کفران می‌کنید. اصلاً مؤمن به غیر از دیدن خدا و ائمه علیهم‌السلام نگاهی نباید داشته باشد. در حدیث کساء می‌فرماید: همه این‌ها را محض ائمه علیهم‌السلام آفریدم. حالا ائمه علیهم‌السلام به خلقت می‌گویند تو ملک مایی؟ باید آرام باشی و نعمتهایت را به دوستان

رجعت

ما بدهی. خدا خلقت را کادو کرده و به ائمه علیهم السلام داده، آن‌ها هم کادو کرده‌اند و به شیعیان نشان می‌دهند. چه قدر ائمه علیهم السلام شما را می‌خواهند؟ همان طور که پدر و مادر بچه‌اش را می‌خواهد و دلش می‌خواهد رشد کند. پدر و مادر حقیقی ما ائمه علیهم السلام و متقی هستند. چرا ائمه علیهم السلام می‌گویند شیعه‌ها از ما هستند؟ پس ما به هم مربوط هستیم. مگر ما جدای از هم هستیم؟ خلق خودش را از امر جدا می‌کند و برای ولایت مشابه درست کرده و دنبال آن می‌رود. یک شیعه از هفت طبق آسمان بالاتر است. آسمان به توسط شیعه خلق شده است، پس شیعه بالاتر است. گردش افلاک به واسطه شیعه است. حالا این شیعه مقصدش رجعت است. چرا؟ دلش پر خون است، مگر حسین ما را کشتند کسی آمده دفاع کند؟ زهرای ما را زدند کسی آمده دفاع کند؟ مؤمن را زندان می‌کنند کسی آمده دفاع کند؟ همه این‌ها باعث غصه شیعه است. شیعه چه موقع پیروز می‌شود؟ زمان رجعت! شیعه واقعی باید حواسش پیش امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف باشد، آقا را ببیند، خدمتش برسد؛ اما هنوز آن زمان هم به مقصدش نرسیده است. چرا؟ هنوز رجعت نشده است، ما باید امام دوست باشیم و رجعت خواه! خود امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هم وقتی تشریف می‌آورند زمینه رجعت را درست می‌کنند.

زمان رجعت برای شیعه از بهشت بالاتر است. رجعتیون را خدا دعوت می‌کند و سر سفره خدا نشسته‌اند. بهشت شکم مرا تأمین می‌کند، نه ولایت مرا! رجعت ولایت تو را تأمین می‌کند. این حرف‌ها یقین می‌خواهد و جواب‌گویی ولایتی است که در قلب شماست.

رجعت

خوشا به حال آن کسانی که در رجعت می آیند، همه ائمه علیهم السلام حضور دارند و احقاق حق می شود. دل دوازده امام، چهارده معصوم علیهم السلام خوش می شود، دل شیعه هم خوش می شود. اگر شما به این امر راضی باشید و مقصدتان آن باشد، از رجعتیون هستید. همان طور که می گوید «أَيْنَ الرَّجَعِيِّينَ؟» ندا سر می دهد: «أَيْنَ الرَّجَعِيِّينَ؟» تا حتی اگر مرده باشی، طلبت می کند و می آیی. اگر شما آن طور شدی داری خواست امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را عمل می کنی و به اعمال امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف شریکی، چون خواست امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف رجعت است.

خوش به حال آن روز که تمام دنیا می گویند لاله الا الله، محمدرسول الله، علی ولی الله، امام زمان حجة الله. آن روز شیعه یک نفسی می کشد. به تمام آیات قرآن! من نیمه نفس می کشم، بعضی وقت ها از غصه می افتم. اصلاً شیعه نفس عمیق نمی کشد. آن ها که نفس لهو و لعب می کشند شیعه نیستند. شیعه دائم منتظر ندای حجة بن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشريف است که بگوید: «جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل كان زهوقاً». حرف هایی هست که نمی توانم بزنم. چه کسی جلوی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را می گیرد؟! چه کسی در مقابل حضرت می ایستد؟! همان هایی که حسین ما را کشتند یعنی نماز شب خوان ها، بیتوته کن ها، الغوث کش ها، جهاد بروها. امام حسین علیه السلام فرمود: من کشته بنی ساعده ام. هفتاد هزار نفر به نام اسلام به طرف برانگیخته آن جلسه رفتند و به ولایت پشت کردند! همان عده بودند که در صحرای کربلا حاضر شدند و امام حسین علیه السلام را کشتند. حالا همان ها با اسلام جلوی امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را می گیرند اما دیگر فایده ای ندارد چون

اجعت

امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف محدود نیست؛ به امر خدا، مقصد خداست و تمام این عالم را می‌گیرد. این است که می‌گوید انتظار الفرج افضل العبادة! انتظار الفرج انتظار رجعت است.

اگر شما اعتقاد به رجعت داشته باشید، آگاهی و اعتقاد عالمی دارید. چون که تمام عالم انتظار رجعت را می‌کشند. رجعت نه فقط در دنیا، بلکه در تمام عالم برانگیخته شده است چون که خدا و پیامبر صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام وعده رجعت را داده‌اند. آن‌ها یکی راجع به ولایت، یکی قرآن مجید و دیگر رجعت خیلی صحبت کرده‌اند اما رجعت به نظر من مهمتر است! چون که رجعت، خلقت خوشحال کن است. روزی از روزی که امیرالمؤمنین علیه السلام یا امام حسین علیه السلام را شهید کردند بدتر نیست، بد روزگاری بوده است اما در تمام این عالم روزی هم از روز رجعت بهتر نیست. الان بالای گنبد امام حسین علیه السلام پرچم قرمز است یعنی هنوز احقاق حق نشده است. در رجعت است که احقاق حق می‌شود. پس اصل رجعت است.

تمام عالم عزادار امام حسین علیه السلام هستند. یا ثارالله و ابن ثاره، ای خون من! هیچ مصیبتی به غیر از مصیبت امام حسین علیه السلام عالم گیر نیست که عرش و فرش و آسمان گریه کرده باشند، تا حتی روایت داریم جهنم گریه کرده است. پرسیدند که جهنم غضب خداست برای چه گریه می‌کند؟ گفتم می‌خواهد با آن‌ها هماهنگ باشد. (هماهنگی خیلی مهم است، شما هم اگر با ظالم هماهنگ باشید مثل او هستید.)

وقتی امام حسین علیه السلام شهید شد، همه ملائکه گریه کردند و

رجعت

نزدیک بود تعادلشان را از دست بدهند. آن وقت خدا فرمود: ای ملائکه من! به عرش من نگاه کنید. دیدند در ساق عرش جوانی با شمشیر ایستاده است، فرمود: به عزت و جلالم قسم! به دست این جوان از دشمنان حسین علیه السلام احقاق حق می‌کنم. تمام این‌ها منتظر آن روز هستند و هنوز عزادارند. همه عالم گریانند تا حتی درخت! در اطراف قزوین درختی است که عاشورا گریه می‌کند و مثل آب از آن خون می‌چکد. این‌ها خندان نمی‌شوند مگر در رجعت!

انتظار رجعت انتظار فرج است. رجعت نه این‌که فرج این دنیا باشد، فرج تمام خلقت است. تمام ممکنات، غصه‌دارِ امام حسین علیه السلام هستند. چه کسی می‌تواند تمام این عالم را خندان کند؟ وجود مبارک ولی‌الله‌الاعظم امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی ورحمه‌المتریف! اما اغلب مردم خبر از رجعت ندارند. اگر شما واقع انتظار رجعت داشته باشید، انتظار فرج دارید، اما اغلب شما منتظر گناه و تلویزیون و ویدیو و ماهواره و مجلس‌های فساد هستید که بی دین از دنیا می‌روید. باید منتظر ولی‌الله‌الاعظم عجل‌الله‌تعالی ورحمه‌المتریف باشید که بیاید و رجعت را پیاده کند و تمام این خلقت را خوشحال کند.

رجعت که می‌آید غم و غصه را از همه ممکنات برمی‌دارد یعنی خدا به وعده اش عمل می‌کند. تمام خلقت منتظر آن امر خدا هستند! حالا همه ذوقی می‌شوند که خدا به عهدش وفا کرد و امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی ورحمه‌المتریف را ظاهر کرد تا احقاق حق کند. تمام منتظر احقاق حق بودند. خود امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی ورحمه‌المتریف هم منتظر است که خدا به او اجازه بدهد. انتظار الفرج انتظار الرجعت است، فرج یعنی آن کار به ثمر رسیدن، در رجعت به ثمر می‌رسد. وگرنه تمام

اجعت

ائمہ علیہم السلام بوده‌اند اما آن‌ها فرج نبودند. فرج، فقط وجود مبارک امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف است! همه آن‌ها هم انتظار او را دارند، چون که به امام صادق علیه السلام گفتند شما آن منتقم آل محمد علیهم السلام هستید؟ گفت من هم انتظار ولی الله الاعظم امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را دارم، او باید بیاید و اصلاح کند، نگذاشتند که ما اصلاح کنیم اما برای او کمک می‌آید.

مگر امام حسین علیه السلام چند یاور داشت؟ هفتاد و دو نفر داشت. امیرالمؤمنین علیه السلام چند نفر داشت؟ با پیامبر صلی الله علیه و آله شش هفت نفر داشتند، کسی را نداشتند. اما امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف این طور نیست، او احتیاجی به من و شما ندارد، چندین هزار ملک دست به شمشیر نازل می‌شوند، در و دیوار، همه حمایت می‌کنند. تمام حکومتها را فلج می‌کنند. من دیده‌ام که توپ و تانک و اتم از کار می‌افتد. چون که قدرت این دولتهای اسلامی و ناسلامی به اتم و بمبشان است. تمام این‌ها از کار می‌افتد و فلج می‌شوند. اما تو ای شیعه! ای دوست امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف! باید فلج کن باشی نه فلج بشوی! وقتی دنبال گناه و خلق رفتی فلجی اما اگر انتظار الفرج داشته باشی با تمام این خلقت هماهنگی، چون همه آن‌ها حمایت از خون خدا یعنی از امام حسین علیه السلام می‌کنند و فقط منتظر آن هستند که خدا به وعده اش عمل کند.

وقتی یعقوب فرزند کنیزش را فروخت، آن کنیز گفت خدایا! ما به خانه پیامبرت آمدیم که در امان باشیم اما او فرزند مرا فروخت و از من جدایش کرد. خدا ندا داد: یا اُمّاه! بچه اش را جدا می‌کنم و فرزندت را به تو زودتر برمی‌گردانم. وقتی یوسف به غلامش گفت برو پدرم را خبر کن که من دارم می‌آیم. آن زن کنار جوی

رجعت

آب بود، غلام گفت خانه یعقوب کجاست؟ خبر یوسف را آورده‌ام. کنیز گفت خدایا! مگر تو وعده نکردی که بچه‌ام را به من زودتر برمی‌گردانی؟! یک دفعه آن پسر گفت: مادر جان! من فرزند تو هستم. خدا به وعده‌اش عمل کرد. حالا تمام ممکنات منتظر آن وعده خدا هستند. وقتی ندای جاء الحق و زهق الباطل در جوّ این عالم پیدا می‌شود تمام خلائق خوشحال می‌شوند که او دارد می‌آید تا احقاق حق کند. همه آن‌ها بغض دشمنان اهل بیت علیهم‌السلام را دارند به غیر از بشر! این بشر است که حب کس دیگری را به غیر از امر به خود راه می‌دهد. عیسی ذره‌ای مهرسوزن و نخ داشت در آسمان چهارم نگهش داشتند. فقط بشر است که برای ولایت مشابیه درست می‌کند، خدا درست می‌کند، پیامبر درست می‌کند و خودش را از همه خلقت جدا می‌کند!

رجعت می‌آید مردمی که چندین سال منافق بوده‌اند را افشا می‌کند. رجعت آن‌چه که مردم گفته‌اند ممکن است اما ممکن نبوده فاش می‌کند. اگر رجعت نباشد کار دنیا ناقص است. صحیح بودن کار تمام دنیا به واسطه رجعت است. رجعت می‌آید احقاق حق از امام حسین علیه‌السلام می‌کند. از خون علی اصغر، از دست‌های بریده آقا ابوالفضل، از ناله‌هایی که زهرا علیها‌السلام زده و از سیلی‌ای که خورده حمایت می‌کند. رجعت قلدر فاش کن است. رجعت حد ندارد.

چرا در رجعت اول امام حسین علیه‌السلام می‌آید؟ می‌آید تا به مقصدش برسد. هیچ کدام از ائمه علیهم‌السلام به عنوان «خَرَجَ عَنِ دِينٍ» کشته نشدند. حالا خدا افشا می‌کند که دین، حسین علیه‌السلام است. به هیچ‌کس مطابق امام حسین علیه‌السلام لطمه نخورده. علی اکبر و

رجعت

علی اصغرش را داده حالا خدا می خواهد جبران کند. آن موقع که امام حسین علیه السلام «هل من ناصر» گفت اصلش این است که فقط خدا لبیک گفت. لبیک حسین جان! حالا روز رجعت آن لبیک را افشا می کند، باید اول تو بیایی و تمام این ها که امیرالمؤمنین علیه السلام را قبول ندارند به جهنم بروند!

رجعت یعنی خواست آسمان، رجعت یعنی خواست عرش خدا، رجعت یعنی خواست آن چه که ملک است. رجعت یعنی خواست تمام شیعیان از زمان حضرت آدم تا به حال! رجعت یعنی خواست صد و بیست و چهار هزار پیامبر. رجعت یعنی خواست نباتات، رجعت یعنی خواست کوه ها، رجعت یعنی خواست آب فرات، چرا مرا غصب کردید و به امام حسین علیه السلام ندادید؟ خدایا! زمانی برسد که من از غصب در بیایم. امید آب فرات به رجعت است و می سوزد. خدا تمام ممکنات را برای رجعت گذاشته است. آن ها برای رجعت خودسازی می کنند! آن ها در امر رجعت خواهند بود. چرا؟ رجعت دل خوش کن تمام خلقت است. دل حضرت زهرا و امام حسین علیه السلام خوش می شود. دل اهل بیت علیهم السلام خوش می شود. همه دلشان می خواهد که احقاق حق شود. تمام ممکنات مقصدشان رجعت است. هر آن چه که هست می گویند: لا اله الا الله، محمدرسول الله، علی ولی الله، بعد می گویند رجعت! رجعت خواست امیرالمؤمنین علیه السلام است، خواست رسول الله صلی الله علیه و آله است، خواست خدا و قرآن است. همان طور که خدا واحد است، همان طور که ولایت واحد است، رجعت هم واحد است. رجعت یعنی توحید، رجعت یعنی ولایت، چون مقصد خدا رجعت است. تا حتی قرآن مجید کلام خداست، تأییدکننده است اما رجعت مقصد خداست.

رجعت

هر چیزی در عالم عصاره ای دارد، عصاره تمام زحمت‌های انبیاء تا حتی دوازده امام، چهارده معصوم علیهم‌السلام رجعت است. رجعت به خدا وصل می‌شود. جبران تمام لطمه‌هایی که به انبیاء خورده، به ائمه علیهم‌السلام خورده، به دین و مذهب خورده، به ممالک خورده، به اشیاء خورده، رجعت است!

مقصد خدا این است که هر قلدری به جزایش برسد. رجعت انتقام می‌گیرد از کل ظالمینی که از زمان آدم ابوالبشر تا زمان رجعت آمده‌اند. چون امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب می‌فرماید: منم آدم، منم نوح، منم پیامبر آخرالزمان. یعنی جدم رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌خواست این طور بشود، نشد؛ آدم، نوح، ابراهیم و تمام انبیا می‌خواستند این طور بشود، نشد. یعنی نگذاشتند، اما من مانع را برطرف می‌کنم. چون کارشکن مانع می‌شود. بنی امیه، بنی عباس و خلفای بی‌امر، کارشکن بودند. حالا امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب که بیاید همه آن‌ها را می‌زند. اگر امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب نیاید احقاق حق از ظالمین نمی‌شود. ظهور ولی‌الله‌الاعظم عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب برای به ثمر رساندن رجعت است. اگر رجعت نشود خلقت لغو است. به آمدن امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب یک حدی کار درست می‌شود، مملکت اصلاح می‌شود، مردم به لقاء می‌رسند اما آن احقاق حق واقعی نشده و هنوز کسی هست که قدری درست نیست اما در رجعت همه روح می‌شوند.

مگر ادا شدن حق امام حسین علیه‌السلام این است که امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب چهار نفر را بکشد؟! امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌المترقب زمینه‌ساز رجعت است، چون آن زمان سرتاسر جهان را عدالت می‌گیرد و دیگر خباثتی وجود ندارد. در رجعت، زمین یک نفس می‌کشد، چون دیگر مشرک و خیانت‌کار رویش نیست اما قبل از رجعت هنوز در گوشه

رجعت

و کنار خبیث وجود دارد که امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ را شهید می‌کنند. در رجعت مانند بهشت دیگر آدم ناجور نیست و همه به حق خودشان می‌رسند. از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ سؤال می‌کنند سید حسنی و یمانی درستند؟ می‌فرماید: بله، اما اگر من باشم جانم را فدای امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ می‌کنم. چرا؟ چون حسنی و یمانی رجعت را به وجود نمی‌آورند، رجعت به دست توانای امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ به وجود می‌آید! این است که امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌فرماید: من جانم را فدای امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ می‌کنم.

تشریف فرمایی امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ و رجعت و قیامت، توأم به هم است و ایام الله است. ظهور امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ مقدمه رجعت است. انتظار الفرَج انتظار الرجعت است وگرنه شما انتظار فرج نداری. چون که امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ فقط در رجعت می‌آید تا دفاع از مادرش زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ و از جدش حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ کند، در زمان امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ یا ائمه طاهرين عَلَيْهِمُ السَّلَامُ رجعت نبوده اما در زمان حجة بن الحسن عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ هم رجعت می‌آید. خواست و مقصد خود امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ هم رجعت است. امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ خودش را فدای رجعت می‌کند تا عالم پاک‌سازی شده و حضرت زهرا و ائمه طاهرين عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بیابند. زمان رجعت از مشرکین اسمی نیست و همه موحد و صالح هستند. این است که خود امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ هم انتظار رجعت را می‌کشد. حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ هم انتظار رجعت را می‌کشد تا احقاق حق شود. آن‌ها حق و ناحق را می‌بینند تو هم باید همین‌طور باشی. آیا تو انتظار رجعت داری؟ اگر انتظار آن را داشته باشی خودت را به چیز دیگری به غیر از رجعت و احقاق حق دل خوش نمی‌کنی. چرا دل خودت را به لهو و لعب خوش می‌کنی ای بدبخت بیچاره! تو والله

رجعت

از رجعت جدا شدی. این که می‌گویند انتظار الفرج افضل العبادة یعنی تو با تمام موجودات، با آسمان و بهشت و جهنم و عرش خدا هماهنگ می‌شوی. توبه جای هماهنگی با تمام خلقت می‌روی با لهُو و لعب آشنا می‌شوی و خودت را از آسمان، از عرش خدا و از آن کسانی که ربانی هستند جدا می‌کنی! چرا جدا می‌شوی؟ چه قدر بدبختی؟ بیایید از رجعت جدا نشوید. والله! بالله! تالله! که اسم جلاله خداست اگر تو بفهمی که رجعت می‌آید یعنی به رجعت اعتقاد داشته باشی دیگر گناه نمی‌کنی. تمام این‌ها که گناه می‌کنند انتظار رجعت ندارند و رجعت را فراموش کرده‌اند. وقتی شیطان گفت من در قلب بنی آدم بروم خدا گفت: گم‌شو! آن‌جا، جای من و ائمه طاهرين عليهم السلام است. انتظار رجعت هم باید مثل خدا، در قلبت باشد، یعنی دائم انتظار رجعت داشته باشی تا ندای حجت ابن الحسن عجل الله تعالی فرجه الشريف بیاید. انتظار رجعت مثل این است که وقتی شما را دعوت کردند دیگری را نمی‌پذیرید. بشر باید تمام اجزای بدنش انتظار رجعت داشته باشد، آن وقت دیگر گناه نمی‌کند. بشر باید خیلی آماده باشد وگرنه دنیا و تجدد و تماشا و سیاحت و رفیق بد آدم را می‌برد. انسان باید اتصالش را با خدا قطع نکند.

ما باید هر چیزی را در مقابل رجعت موقت بدانیم. همه این‌ها موقت است و تمام می‌شود. بخواه اما علاقه نداشته باش، باید علاقه‌ات به زمان ظهور باشد. آن وقت دیگر دست و پایت را جمع می‌کنی و این قدر ولنگ و باز نیستی، وام نمی‌گیری و این کارها را نمی‌کنی. ما خیلی کسری داریم.

تو باید فرزندت را بخواهی، خانمت را بخواهی، رفقاییت را

رجعت

بخواهی اما باید علاقه‌ات به ندای امام‌زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ باشد، اصل این است. وقتی آن ندا آمد اگر آن‌ها هماهنگ شدند و آمدند که آمدند و اگر نیامدند تمامشان را بگذاری و بروی. شما باید همه آن‌ها را هم به واسطه ولایت بخواید. این خواستن، خواستن خداست، خواستن امر است، خواستن تمام خلقت است. این خواستن یک خواستن ماورایی است، یک خواستن ابدی است، یک خواستنی است که ابدآباد زنده‌ای و با آن محشور می‌شوی. یک دم غافل از آن شاه نباشید

شاید دم زند آگاه نباشید

رجعت در تمام خلقت پخش می‌شود اما این خواستن فرزندان و رفقا یک حدی دارد. شما باید این‌ها را بخواید اما رجعت مقصدتان باشد، مقصد بالاتر از خواستن است، مقصد در گوشت و خون بشر است. خواستن گرفته می‌شود، الان من فرزندم را خیلی می‌خواهم اما اگر یک دفعه یک کاری بکند که از مقصد جدا شود دیگر نمی‌خواهمش. اغلب این مردم احکام را فراموش کرده‌اند، مگر پسر نوح چه کار کرد؟ زنا کرد؟ عرق خورد؟ شراب خورد؟ رفت و با رفقای بد مشغول شد. شما هم با دنیا و اهل دنیا مشغولید! حالا وقتی نوح گفت خدایا مگر تو نگفتی که تو و اهل بیتت را حفظ می‌کنم؟! خطاب شد «اِنَّه لیس من اهلک» و اگر او را بخواهی جزء ظالمین هستی! آیا این آیه را فراموش کرده‌ای که همه هستی‌ات را به فرزندت می‌دهی؟ این، انه لیس من اهلک است. تو هم که او را می‌خواهی، از ظالمین هستی! اهلّیت یعنی داشتن ولایت و پیروی کردن از ولایت! نه پیروی کردن از گناه و معصیت! به تو می‌گوید اگر برای عائله‌ات کار کنی جزء شهیدایی! خدا چه قدر

رجعت

عائله‌ات را احترام کرده است اما وقتی از امر جدا شد می‌گوید اهل تو نیست. اغلب مردم که در آخرالزمان بی دین از دنیا می‌روند، کسی را به غیر از امر خدا و پیامبر می‌خواهند. تمام خواستن‌های دنیا برای مؤمن و متقی موقت است.

شما باید خداپرست باشید و رجعت خواه و گرنه خانه پرست و ماشین پرست و خانم پرستید. رجعت واحد است یعنی همان طور که خدا مانند ندارد، ولایت مانند ندارد، در تمام خلقت‌ها رجعت هم مانند ندارد. این رجعت همه کارها را اصلاح می‌کند و هیچ‌کس احتیاج به رجعت دیگری ندارد. همه به مقصدشان می‌رسند تا حتی به علی اصغر وعده رجعت داده‌اند یعنی می‌گوید از دشمنان من احقاق حق کنید.

چرا امام حسین علیه السلام نفرین نکرد؟ اگر امام حسین علیه السلام نفرین می‌کرد به بنی امیه می‌کرد، این که کار صورت نمی‌دهد، بنی امیه هم سقط شدند. اما امام حسین علیه السلام حواسش پیش رجعت است که همه دنیا اصلاح شود و همه ظالمان به سزایشان برسند نه فقط بنی امیه! تو هم که دنبال خلق می‌روی داری امر امام حسین علیه السلام را می‌کشی و جزء بنی امیه هستی.

امام حسین علیه السلام بالای سر آقا علی اکبر یک صیحه زد، چون او «اشبه الناس خلقاً علماً منطوقاً برسول الله» بود. اما امام حسین علیه السلام برای آن‌هایی که با کشتن آقا علی اکبر جهنمی شدند گریه می‌کند نه برای فرزندش. او را در راه خدا داده این که گریه ندارد. امام حسین علیه السلام تا آخر هل من ناصر می‌گفت. علی اکبر را کشتید؟ علی اصغر را کشتید؟ عباس و قاسم را کشتید؟ باشد، بیایید این طرف، بیا! ولایت این است که از سر همه جرم‌ها می‌گذرد.

رجعت

امام حسین علیه السلام نگاه کرد دید این‌ها چه کسی را کشته‌اند؟ این‌ها بدبخت بودند. امام صادق علیه السلام گریه می‌کند و می‌گوید که سه چارک جو گرفتند و جد مرا کشتند! پس امام برای جهنمی شدن این‌ها گریه می‌کند. متقی خیال امام حسین علیه السلام را هم می‌فهمد که امام مقصدش هدایت و دفاع از ولایت است. امام حسین علیه السلام فرمود: ای شمشیرها! اگر دین جدم یعنی اگر ولایت باقی می‌ماند به من بخورید یعنی من فدای ولایت می‌شوم. این عصاره حرف است.

همه خلقت باید دفاع از ولایت کنند. چرا؟ اگر تمام خلقت دفاع از ولایت کنند همه اهل بهشت می‌شوند. زمان رجعت همین‌طور می‌شود، دنیا بهشت می‌شود. امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف هم دفاع از ولایت می‌کند. چون می‌فرماید: منم نوح، منم آدم، منم پیامبر آخرالزمان، یعنی آن‌ها می‌خواستند دفاع کنند و نشد. امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌آید تا ولایت را رشد بدهد. رسول اکرم صلی الله علیه و آله تبلیغ دین کرد، اما افشا و رشد ولایت مهم‌تر از آن است. به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله گفت: بلغ، یعنی احکام را بگو اما احکام در رجعت رشد پیدا می‌کند. رشد احکام مهم‌تر از تبلیغ احکام است.

امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف مقصد تمام خلقت را که رجعت است اجرا می‌کند. امید امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف به رجعت است. خواست امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف رجعت است که بیاید و احقاق حق از دشمنان مادرش زهرا علیها السلام کند. در رجعت همه کفار بر نمی‌گردند اما امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف آن دو نفر و یا بدعت‌گذاران دین را برمی‌گرداند تا مردم ببینند و بدانند که امام با این‌ها مخالف است. حضرت آن دو نفر را از قبر بیرون می‌آورد و می‌فرماید: چرا به هم پیوستید،

رجعت

پهلوی مادرم زهرا علیها السلام و گردن سلمان را بشکستید؟ و بعد آن‌ها را می‌سوزاند.

شما که انتظار امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را می‌کشید خواستتان باید آمدن رجعت باشد. رجعت رضایت امام حسین علیه السلام و شهدای کربلا و شهدای احد را به جا می‌آورد. با این‌که امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف درباره اصحاب امام حسین علیه السلام می‌فرماید: السلام علیکم یا مطیع لله و لرسوله، پدر و مادرم به قربانتان، اما یاوران امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف از اصحاب امام حسین علیه السلام بالاترند. آن‌ها اصحاب امام حسین علیه السلام هستند اما رجعت خواست و مقصد حضرت است. اصحاب امام حسین علیه السلام حمایت از رجعت کردند و به خواست امام حسین علیه السلام متصلند. آن‌ها با همه حرف‌هایشان در زمان رجعت می‌آیند، پس رجعت مهم‌تر است. چرا؟ در زمان امام حسین علیه السلام نشد که مثل رجعت بیایند و تمام را پاک‌سازی کنند، با امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف می‌آیند و همه را پاک‌سازی می‌کنند. امام حسین علیه السلام نشد که به اصطلاح در ظاهر فتح کند، فرزندانش را کشتند و شهیدش کردند. امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف فتح می‌کند. او و یاورانش احقاق حق می‌کنند. حالا که احقاق حق کردند، آقا امام حسین علیه السلام خیلی خوشحال است، نه فقط امام حسین علیه السلام بلکه صد و بیست و چهارهزار پیامبر خوشحالند، نه این‌که آن‌ها خوشحالند، آسمانی‌ها خوشحالند. تمام این‌ها برای امام حسین علیه السلام غمناک شدند اما آن زمان همه این‌ها خوشحال می‌شوند. حالا که همه خوشحال شدند زهرای عزیز علیها السلام هم خوشحال می‌شود. ما دنبال معصیت و گناه و دنیا رفته‌ایم و از این حرف‌ها جدا شده‌ایم، این است که می‌گویید در آخرالزمان اگر یک نفر با دین از دنیا برود ملائکه آسمان تعجب

رجعت

می‌کنند.

والله ما ائمه طاهرين عليهم السلام را نشناخته‌ایم. مثالی بزنم: باغی است که یک طرفش تابستانی است و طرف دیگرش زمستانی. آن‌چه که میوه بخواهی در این باغ ایجاد می‌شود، هم تابستانی و هم زمستانی. درختانش به فلک سر کشیده، یک برگ زرد در تمام این باغ نیست، نه‌رهایی در این باغ است از غسل و از شیر، تمام ریگ‌هایش از زمرد و دیوارهایش از طلاست. حالا شما وارد این باغ می‌شوی و یک دفعه می‌بینی که مادرت آن‌جا می‌گوید آی پهلویم، برادرت این‌جا دستش جدا شده، در طرف دیگر خواهرت دارد فریاد می‌زند، در آن طرف یک طفل شیر خوار داری که سرش را بریده‌اند. تو را به حضرت عباس آیا می‌خواهی در این باغ بمانی یا نه؟! تو را به دینت آیا می‌خواهی در این باغ بمانی یا نه؟! دنیا این‌طور است!

بیایید محبت دنیا را بیرون کنید تا رجعت به قلب شما ابلاغ شود. رجعت در قلب شما بگوید مرا تشویق کن. کسی می‌تواند رجعت را تشویق کند که القای ولایت به او بشود. رجعت واحد است. همان‌طور که خدا خواستش علی عليه السلام است، علی عليه السلام خواستش رجعت است. چرا؟ یک خلخال از پای بچه یهودی کشیده‌اند فریاد می‌زند کرم! چرا ظلم شد؟ حالا علی اکبر و علی اصغر را کشته‌اند نمی‌گوید کرم؟! امام حسین عليه السلام را کشته‌اند نمی‌گوید کرم؟! آیا امیرالمؤمنین عليه السلام نمی‌خواهد احقاق حق از دخترش زینب عليها السلام بشود؟

در رجعت خدا رضایت حضرت زینب عليها السلام و رضایت امام حسین عليه السلام و اهل بیت عليهم السلام را فراهم می‌کند. اربعین افشای

رجعت

زحمتهای حضرت زینب علیها السلام است که در زمان رجعت افشا می‌شود. رجعت خیلی ابعاد دارد. کسی باید حرف رجعت را بزند که القا و افشا داشته باشد. رجعت خواست اهل بیت علیهم السلام را به وجود می‌آورد. تا آن زمان از اهل بیت علیهم السلام حمایت نشده است. اما خدا خواست اهل بیت علیهم السلام را در رجعت صد درصد افشا می‌کند. امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف دنیا را پاک سازی می‌کند، دیگر دشمن زهرا علیها السلام نیست، دشمن حسین علیه السلام نیست. همه دوست هستند.

تو اول باید رجعت را بفهمی بعد حرفش را بزنی. رجعت نه این‌که ائمه علیهم السلام زنده شوند و بیایند، ائمه علیهم السلام که زنده هستند! مگر هستی خدا می‌میرد؟ هستی خدا دوازده امام، چهارده معصوم علیهم السلام است. مگر هستی خدا را می‌توان زیر سم اسب کرد؟ نه! آن‌ها افشا را زیر سم اسب کردند نه هستی خدا را! امام حسین علیه السلام در تمام خلقت افشا شد. سر امام حسین علیه السلام قرآن می‌خواند، «ام حسب ان اصحاب الکهف و الرقیم کانوا من آیاتنا عجباً» خواهر! کار من از اصحاب کهف و رقیم عجیب‌تر است. امام روح است. روح را که نمی‌شود کشت!

تمام خلقت به وجود امام حسین علیه السلام وجود پیدا کرد. خدا حساب کرد خلقت باید یک وجودی داشته باشد. جنبش خلقت به واسطه امام حسین علیه السلام است وگرنه خلقت جنبش ندارد. کجا داریم در شهادت رسول الله صلی الله علیه و آله و دیگر ائمه علیهم السلام زمین و آسمان گریه کرده باشد؟ آیا اگر امام حسین علیه السلام شهید نمی‌شد بهشت و جهنم و فردوس و آسمان و خلقت گریه می‌کردند؟! یا ثارالله و ابن ثاره، ای خون خدا و پسر خون خدا. تمام خلقت به توسط خون امام حسین علیه السلام نتیجه می‌برند. مگر نمی‌گویند اگر برای

اجعت

امام حسین علیه السلام پلکت، تر شود آمرزیده‌ای؟ پس امام حسین علیه السلام با خورش خلقتی را نجات داد. امام حسین علیه السلام شفا دهنده کل عالم است.

زمانی انگلیس‌ها عراق را گرفتند و آقای کاشانی و روحانی و چند نفر دیگر را به عنوان تبعید به خارج بردند. ایشان نقل می‌کرد شبی دیدیم که از بیشتر فرنگ صدای حسین حسین می‌آید. آن وقت متوجه شدیم که آن شب، شب عاشورا است. اگر شما گوش شنوا داشته باشید ملائکه آسمان هم شب عاشورا حسین حسین می‌گویند. همه ملائکه منتظر رجعتند که احقاق حق شود و تا آن زمان این ندا را سر می‌دهند. اما بعضی خلق خلق می‌گویند، زمان آن دو نفر همین طور بود!

آن قدر قضایای امام حسین علیه السلام بالاست که عقل کل خلقت‌ها یعنی امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الکریم در مصیبت جدش حسین علیه السلام خیلی وارد نمی‌شود. پس اگر ما مداخله کنیم مقصد خودمان را گفته‌ایم و توجه به آن مقصد واقعی نداریم. شیعه دائم عزادار امام حسین علیه السلام است و خوشی دنیا را قبول نمی‌کند، مگر گذران باشد. خوشی شیعه بعد از رجعت است یعنی وقتی که احقاق شد و گرنه دائم می‌سوزد و چاره‌ای هم ندارد! اگر عقد فرزندت هست لبخند بزنی اما همیشه باید دلت بسوزد. اگر بشر غیر از این باشد نه شیعه است و نه دوست، چون انتظار رجعت ندارد. من شب عروسی پسر من به یک اتاق خلوت رفتم و یاد حضرت قاسم افتادم که امام حسین علیه السلام روز عاشورا فاطمه را به عقد او درآورد. عوض این که بخندم و بگویم و برقصم آن قدر گریه کردم که از حال رفتم. حالا وقتی این طور شدی، امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الکریم هم می‌آید و به تو سر می‌زند.

رجعت

آقا! تو هفتاد، هشتاد سال از عمرت می‌گذرد، آیا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف را دیده‌ای؟! شرط ولایت و شرط ایمان این است که دائم برای مصیبت آن‌ها بسوزی!

انسان نباید ائمه علیهم السلام را فراموش کند. چون که اصل ولایت و اصل دین آن‌ها هستند. در آخرالزمان شده فراموشی ولایت و شناسایی دنیا! این است که می‌گوید بی‌دین از دنیا می‌روی. اصل جهنم و فساد دنیا، اهل دنیا هستند. هر کس آن‌ها را می‌خواهد با آن‌ها محشور می‌شود، شما هم که ائمه طاهرين علیهم السلام را می‌خواهید با ائمه علیهم السلام محشور می‌شوید چون امام سجاد علیه السلام می‌فرماید: اگر سنگی را دوست داشته باشید با آن محشور می‌شوید، یا پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: به عمل هر قومی راضی باشید از آن قوم هستید. حالا آخرالزمان دست از ائمه علیهم السلام بر می‌دارند و دنبال خلق می‌روند.

در رجعت شیعه به مقصدش می‌رسد. آمدن امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف خواست ماست اما رجعت مقصد ماست. خدا می‌داند که چه خبر می‌شود. هر چند به رجعت قیامت صغری می‌گویند اما رجعت از قیامت کبری مهم‌تر است. رجعت یعنی قیامت معلوم کن، افشا می‌کند که هر کس چه‌کاره است. قیامت کبری سفری است که همه محاکمه شده و سزای اعمالشان را می‌بینند و دیگر برگشتی ندارند. اما در رجعت مردم راه برگشت دارند، اعمال فاش می‌شود و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف چند روز فرصت می‌دهد که مردم احکامشان را یاد بگیرند و می‌توانند توبه کنند.

رجعت مثل آن است که امیرالمؤمنین علیه السلام به دومی گفت: به مسجد برو و بگو که غصب خلافت کرده‌ام تا توبه‌ات قبول شود که مردم بعد از این دیگر کافر نشوند. حالا در رجعت جلوی گمراهی

رجعت

مردم تا قیام قیامت گرفته می‌شود و تمام ممکنات به واسطه این احقاق حق خوشحال می‌شوند. در قیامت کبری شما باید ولایت ببرید تا قبولتان کنند اما در رجعت زمینه‌ای فراهم می‌شود که امیرالمؤمنین علی علیه السلام را قبول کنید و نجات پیدا کنید. پس در اعمال، رجعت کبری است!

این‌که آن قیامت را کبری می‌گویند چون خلق اولین و آخرین در آن جا جمعند و محاکمه می‌شوند. ما نمره نمی‌دهیم، در رجعت انس و جن و ملک و عرش و فرش، همه خوشحال می‌شوند اما در قیامت همه خوشحال نمی‌شوند، هر کس گرفتار اعمال خودش است. پس رجعت بالاتر از آن است.

رجعت مثل پل صراط می‌ماند. همان‌طور که باید از پل صراط گذشت، همه باید از امتحان رجعت در بیایند. شبی در عالم رؤیا قیامت را سیر کردم، بیشتر مردم یا کفن نداشتند یا یکی دو تکه داشتند. تمام مردم باید از یک جا رد می‌شدند که به آن پل صراط می‌گویند، همه نگران بودند و هیجان داشتند. چه روزگاری داریم و عین خیالمان هم نیست، ما خیلی پوست کلفتیم! یک روایت داریم اگر بفهمید چه به سرتان می‌آید خنده به لب‌تان نمی‌آید. اما دوستان امیرالمؤمنین علیه السلام در قیامت با تمام شلوغی‌هایش فارغ و سرفرازند. انشاءالله شما همین‌طور باشید. من یک گوشه‌ای فارغ بودم و نگاه می‌کردم، نامه‌ام به دستم بود و مانند تیترو روزنامه به آن نوشته بود: «ولایة امیرالمؤمنین علی علیه السلام». یک سید این طرف پل و یک سید هم آن طرف بود، نامه‌ام را نشان‌شان دادم، گفتند

رجعت

باید از این جا هم رد بشوی. در قیامت ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَام همه کاره هستند. (در این دنیا که نگذاشتند آن‌ها امر و باطن کار را افشا کنند، حالا هم نمی‌گذارند متقی حرفش را بزند. کمی از آن را می‌گویند. آن موقع هم نمی‌گذاشتند. البته جلوی امام زمان عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى را نمی‌توان گرفت.) شما هنوز در دنیا بیاوید، بیاوید از دنیا بگذرید تا بدانید که من چه می‌گویم.

خوشا به حال آن کسانی که با قلب سلیم به این حرف‌ها یقین دارند و عمل می‌کنند. به تمام آیات قرآن اگر قلب سلیم نداشته باشید نمی‌فهمید و ایراد می‌کنید، قلب سلیم یعنی قلبی که در آن علی عَلَيْهِ السَّلَام باشد، نه دنیا!

رجعت پاک سازی فساد است و تمام قلدرها را به خاک هلاکت می‌افکند، دنیا کاملاً پاک سازی می‌شود. تو چه می‌گویی که ما پاک سازی کرده‌ایم؟! پاک سازی که شد آن وقت انسان سازی می‌شود. انشاء الله شما از همان‌ها باشید. پس بیاوید به فکر رجعت باشید. چه طور؟ بدانید که در آن روز محاکمه می‌شوید. اگر شما در کارگاهی کار کنید می‌دانید که باید جوابگوی مافوقتان باشید. بدانید که خدا هم در رجعت از شما حساب می‌کشد و باید به امر خیانت نکرده باشید. خیانت به امر، پیروی از خلق است! شما اگر تمام خدشه‌ها را خنثی کردید آن وقت نمره هم می‌گیرید و جزء اصحاب امام زمان عَجَلُ اللَّهِ تَعَالَى هم می‌شوید. پس امیدوارم که در فکر امتحان رجعت باشید. به تمام آیات قرآن! اگر شما این طور باشید متصل به رجعت هستید. من این حرف‌ها را که می‌زنم می‌بینم و می‌زنم، زمان‌ها را می‌بینم و سیر می‌کنم.

اجعت

به شما بشارت می‌دهم، خدمت رسول الله ﷺ بودم. حضرت فرمود: فلانی! بلند شو به تمام مردم ندا بده که آخرین امضا شد. من طیران داشتم، تا خیال آمریکا می‌کردم، آن جا بودم. تا خیال می‌کردم انگلیس، انگلیس بودم. خیال هر مملکتی را که می‌کردم فوراً آن جا بودم و فریاد می‌زدم: عطیه! عطیه! آخرین امضاء شد. آخرین امضای آمدن امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ با حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ است. خود امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ هم مانند تمام خلقت منتظر اجازه خداست. حالا که خدا اجازه داد، باید امضای مادرش هم باشد. چرا؟ امام زمان در رجعت، احقاق حق از دشمنان زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ می‌کند. حضرت زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ منتظر است که پسرش مهدی عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ بیاید و احقاق حق کند. امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ می‌فرماید: ما حجتیم برای تمام خلقت، مادرم زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ حجت است برای ما. رضایت فاطمه زهرا عَلَيْهَا السَّلَامُ خشنودی تمام ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ است و خشنودی ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ خوشحالی تمام خلقت است.

غم مخور یا فاطمه، ای بانوی پهلو شکسته
آن طبیب دردمندان با شیشه دارو و درمان خواهد آمد

هنوز احقاق حق نشده است، هر کس به اسم حضرت زهرا و امام حسین عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دارد عقاید خودش را اعمال می‌کند. به من بگویید بینم، چه کسی آمده که عقیده‌اش زهرا و حسین عَلَيْهِمُ السَّلَامُ باشد؟ هر کسی نشانم بدهد به او انعام می‌دهم. تمام این مردمی که به اصطلاح اسلام دارند، اسم امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ را می‌آورند اما هدفشان چیز دیگری است. پس در مجالسی که اسم حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ هست اما مقصد حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ نیست، شرکت نکنید! نمی‌خواهم ادعا کنم، می‌بینم و می‌گویم. شخصی کمی چیز می‌فروخت و

اجعت

می‌گفت من دوست امام صادق علیه السلام هستم، بیا بید از من بخرید. حضرت فرمود: این ما را دکان کرده است! حالا در آخرالزمان هم خلق، اسم ائمه طاهرین علیهم السلام را پرچم مقصد خودش قرار داده است و مردم هم از آن پیروی می‌کنند، این است که حضرت می‌فرماید: اگر با دین رفتید ملائکه آسمان تعجب می‌کنند. اغلب مردم خیانت‌کارند و تکذیب شده‌اند. آن کسانی هم که در بین مردم تأییدند، تأیید خلقند، نه تأیید امر! خدا ائمه اطهار علیهم السلام را تأیید کرده است و آن‌ها هم متقی را تأیید کرده‌اند. آخرالزمان که مردم جهنمی می‌شوند خلق را تأیید می‌کنند، نه امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف و امر او را! چرا؟ هفتاد هزار نفر آن دو نفر را تأیید کردند، خدا هم گفت مشرکید. ای تأییدکنندگان دنیا که دم از اسلام و ولایت می‌زنید، شما به دیده خدا مشرکید!!

تأیید خلق اشتباه بود   تأیید دست ماورا بود

تأیید دست رسول خدا بود

رسول خدا صلی الله علیه و آله، امیرالمؤمنین علیه السلام را تأیید کرده است. چرا به اهل تسنن می‌گوید مشرک؟ چون ولایت را قبول ندارند. در آخرالزمان بیشتر مردم مشرک به ولایتند! یعنی ولایت مردم حلقی است، نه عملی! تو که دم از ولایت می‌زنی باید امر امیرالمؤمنین علیه السلام را اطاعت کنی. آیا امیرالمؤمنین علیه السلام گفته دروغ بگو؟ گفته معامله ربوی بکن؟ گفته خدعه بکن؟ گفته تلویزیون ببین و با خارجی‌ها عشق کن؟ امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌گوید یا جدا اشک چشمم تمام بشود، خون گریه می‌کنم! اما شما می‌خندید و می‌رقصید!؟ شما چه محبی هستید؟ خوش به حال آن کسی که محب واقعی علی بن ابیطالب علیه السلام است و نه محب خلق!

اجعت

به تمام آیات قرآن! نمی‌توانم حقیقت را افشا کنم، تا حدی می‌گویم، چون به جای این‌که مردم قبول کنند، مرا مجرم می‌کنند. چه کسانی؟! اسلامی‌ها! یعنی آن‌هایی که دم از اسلام می‌زنند. وقتی به امیرالمؤمنین علیه السلام گفتند چرا حرفی نمی‌زنی؟ فرمود: برای کسانی که جواب سلام مرا هم نمی‌دهند چه بگویم؟! مردم حقیقت را نمی‌فهمیدند که علی علیه السلام حرفش را در چاه زد. خدایا! تو شاهدی که الان هم همین‌طور است. خدا می‌گوید برو دنبال متقی اما کسی خریدار حرف متقی نیست، کمتر کسی آن را اطاعت می‌کند، اگر به حرف متقی بودند که طرفدار بدعت‌گذار نمی‌شدند!

انشاءالله امام‌زمان عجل الله تعالی فرجه الشريف بیاید و حقیقت را افشا کند. وقتی دومی حضرت زهرا علیه السلام را کشت، گفت می‌خواستم مصحف را فاش نکند. الان هم حقیقت مصحف در سینه متقی است و نمی‌تواند بگوید. به تمام آیات قرآن دارم می‌بینم، آمادگی همین را هم که گفته‌ام ندارید! این قدر بهتان می‌گویم که هدایت شوید، این قدر می‌گویم که از ضلالت درآیید، دنبال آن نروید و دنبال هدایت بروید. این قدر می‌گویم که امر را اطاعت کنید و از آن‌ها که بی‌دین می‌روند نباشید. این قدر می‌گویم بیایید کاری کنید که حضرت زهرا علیه السلام ناراضی نباشد. چرا زهرای عزیز علیه السلام به عمویش عباس راه نداد؟ مگر چه کار کرده بود؟ به حرف خلق رفته بود. اغلب شما هم به حرف خلقید، کدامتان به حرف امر هستی؟ اگر تو به حرف امر هستی، امر به تو گفته تلویزیون بزن؟ امر به تو گفته ویدیو بزن؟ امر به تو گفته ماهواره بزن؟ امر به تو گفته

اجعت

به گردش برو و زنان و مردان را ببین؟ خاک عالم بر سرت! امر به
تو گفته جوانان مردم بیکارند، دختران را به سر کار ببری و با آن‌ها
عشق کنی؟ باید بی دین از دنیا بروی!

متقی با این حرف‌هایی که می‌زند مانع خوشی غیر امر مردم
می‌شود که به او می‌گویند حرف نزن! مگر متقی مردم را گمراه
می‌کند؟! متقی مردم را هدایت می‌کند. متقی حقیقت خدا و قرآن
را می‌گوید. اما خلق هدایت ظاهری می‌کند؛ جان من! گناه که
هدایت نیست، گناه ضلالت و بدبختی است!

الان هم مثل همان زمان است که به پیامبر ﷺ می‌گفتند
کذاب، ساحر، دیوانه، حرف نزن! اگر دیوانه است پس چرا خدا
به او گفته بلغ؟ حالا این مردم به او می‌گویند مجنون! همان عده
امروز به متقی که خدا اعمالش را قبول می‌کند می‌گویند حرف
نزن! من آخر عمرم است و تا آن جایی که بشود حرفم را می‌زنم.
از خدا می‌خواهم که در این راه کشته شوم تا حضرت زهرا ع یک
لبخند به من بزند، هیچ چیز دیگری نمی‌خواهم. به تمام آیات
قرآن! یک لبخند زهرا ع را از بهشت و فردوس و جنات بیشتر
می‌خواهم.

خیلی دلم می‌سوزد، یعنی تمام جانم آتش می‌گیرد که قدر
این حرف‌ها را نمی‌دانید! به دینم قسم! از بین رفتن یکی از این
حرف‌ها برایم بدتر از آن است که اگر همه این دنیا برای من باشد
و از بین برود! چرا؟ نجات بشر در این حرف‌هاست! من می‌خواهم
از این دنیایی که استخوان خوک در دهان سگ خوره‌دار است،
نجات پیدا کنید. هر کلامی از این حرف‌ها شما را با خدا و پیامبر ﷺ

اجعت

و با ائمه طاهرين عليهم السلام آشنا می کند. بیايید حرف بشنوید. تمام این حرف ها نازله خداست، باید اطاعت کنید. حرف ولایت وحی خداست، به آن استوار باشید. این حرف ها، ولایت را در قلب آدم رشد می دهد، آن را یقین کنید. این حرف ها اطلاعیه خداست، باید قبول کنید. این حرف ها وحی منزل است، بیايید عمل کنید. این حرف ها از شعاع امیرالمؤمنین عليه السلام است، بایگانی نکنید. این حرف ها القا و افشاست و حقیقت قرآن و اسلام و توحید را حالتان می کند، دست برندارید. من هیچ کاره ام، او به من می گوید که می گویم. پس باید این حرف ها را قردانی کنید، ضبط کنید و در وجودتان پیاده کنید، آن وقت پیش خدا خیلی احترام دارید.

زمانی همه این حرف ها را از دست می دهید که امر خلق را به امر خدا ترجیح دهید. البته خلقی که حرف از خودش بزند و گرنه سلمان و میثم و شاه عبدالعظیم هم خلق هستند اما از خودشان حرف نمی زنند. آن خلق یعنی بدعت گذار! اگر به حرف او بروید، همه این ها را از دست می دهید.

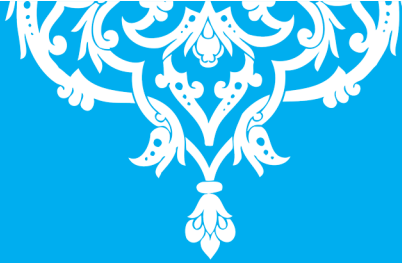
رجعت

حرف آخر

این کتاب به امر خدا و به امر ولی الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف و به خواست زهرای عزیز ع چاپ شده است. اگر قدر این کتاب را ندانید، قدردانی از رجعت نکرده‌اید. گویندگان رجعت را به مردم نگفتند، اگر گفته بودند، مردم به آن اعتقاد داشتند و گناه نمی‌کردند. آن‌ها حرف‌های دیگری زدند، هم خودشان گمراه شدند و هم مردم را گمراه کردند. بعد از رسول الله صلی الله علیه و آله حکومت‌ها غصب شد و مردم با غصب محشور بودند، نه با رجعت! الحمدلله در آخرالزمان کتاب رجعت نوشته و به کل این دنیا ابلاغ شد. بی‌اعتنایی به این کتاب، بی‌اعتنایی به رجعت است.

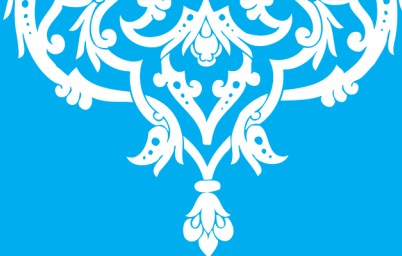
به حضرت عباس جگرم خون است و دائم می‌سوزم. می‌بینم مردم عبادتی شدند و اسلامی! این‌ها ولایی نیستند. گفتم اگر همه آب‌های آسمان را روی من بریزند، می‌سوزم اما در زمان رجعت شفا پیدا می‌کنم. آخرالزمان از بعد رسول الله شروع شد اما در این زمان افشا شد و خدا هم گفت یکی با دین از دنیا برود ملائکه آسمان تعجب می‌کنند. آیا فکر کردید یا هنوز در عبادتید؟ بیایید در صداقت!

یا علی

ماسوای محور مینا علی است
شهبسوار و تاج این دنیا علی است
دین حق با نام او کامل شده
هل أتى در شأن او نازل شده
چون خدا ایجاد غرب و شرق کرد
قبل از آن نور علی را خلق کرد
عشق با نام علی آغاز شد
با علی درهای رحمت باز شد
این حدیث دل بود تصنیف نیست
شیعه در محشر بلا تکلیف نیست
شیعه پایش در مسیر اولیاست
شیعه مولایش علی مرتضی است
هرکسی را اسم اعظم داده اند
بر لبش نام علی بنهاده اند
نوح اگر در بحر از طوفان بَرست
مرتضی بگرفت سکان را به دست
هست او هستی به عیسی داده است
او عصا بر دست موسی داده است
اوست هدهد را غزل خوان کرده است
او سلیمان را سلیمان کرده است

اوست آتش را گلستان کرده است
او به ابراهیم احسان کرده است
آن ملاحظت که به یوسف داده‌اند
جان یوسف از علی بستانده‌اند
مهدی صاحب زمان را یار اوست
دابة الارض است و معیار اوست
یا علی گفتن رموز انبیاست
یا علی گفتن شعار مصطفی است
یا علی گفتن مرام فاطمه است
مُزد هر شیعه سلام فاطمه است
پیش او افتاده مَرحب از نفس
بت شکستن کار حیدر هست و بس
پس سخن بی پرده گفتن بهتر است
چرخ گردون تحت اقتدار حیدر است
تا علی فرمانده دهر است دهر
شیعه با ضد علی قهر است قهر
آن‌که او فرمانروای محشر است
حیدر است و حیدر است و حیدر است

ایسی

